YIL : 1 — SAYI : 3
20 ARALIK 1975
250 Kuruş

ilerici YURTSEVER gençlik

EMPERYALİZME, FAŞİZME, GERİCİLİĞE, IRK AYRIMINA VE SÖMÜRÜYE KARŞI SAVAŞAN DÜNYA GENÇLİĞİNİN EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENSİN!

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

GENÇLİK MC İKTİDARININ ÇEKİLMESİNİ İSTİYOR!

Emperyalist güçlerin, işbirlikçi burjuvazinin, NATO'cuların, büyük toprak ağalarının, gerici faşist güçlerin yıllardır darboğazlara ittiği ülkemizin sorunları derinleşiyor. Halkımıza dayatılan çarpık kapitalist düzen, bu düzenin özünde var olan işsizlik, pahalılık geniş emekçi yığınlarının belini büküyor, hayatı cehennem ateşine çeviriyor.

Buna karşılık, bir avuç vurguncunun, talancının dışında kalan geniş emekçi yığınları, işçiler, köylüler, aydınlar, öğrenciler barış, ekmek, özgürlük uğrunda eylemlerini yükseltiyorlar. Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, hayatın her alanında seslerine ses katıyorlar, yığınsal çıkışlarla gerici egemen güçlerin politikasına karşı koyuyorlar.

TÖB-DER MİTİNGLERİNİN İPTALİ BİR GERİLEMEDİR, FAKAT YENİLGİ DEĞİLDİR

TÖB-DER mitingleri bunun en son kanıtı olacaktı. Faşist baskıları, kıyımları ve hayat pahalılığını protesto etmek için 6 Aralık tarihinde 15 ilde miting ve gösteriler düzenliyen TÖB-DER'in bu yığınsal çıkış hazırlıkları işbirlikçi burjuvaziyi, gerici faşist güçleri korkutmuş ve ellerindeki bütün baskı yöntemlerini kullanarak bu gösterileri yaptırmama yollarına gitmişlerdir. Gerici güçlerin bu gösterileri kullanarak, halkımızı, kendisinin ayrılmaz bir parçası olan Ordu ile karşı karşıya getir-

«Devamı 11. sayfada»

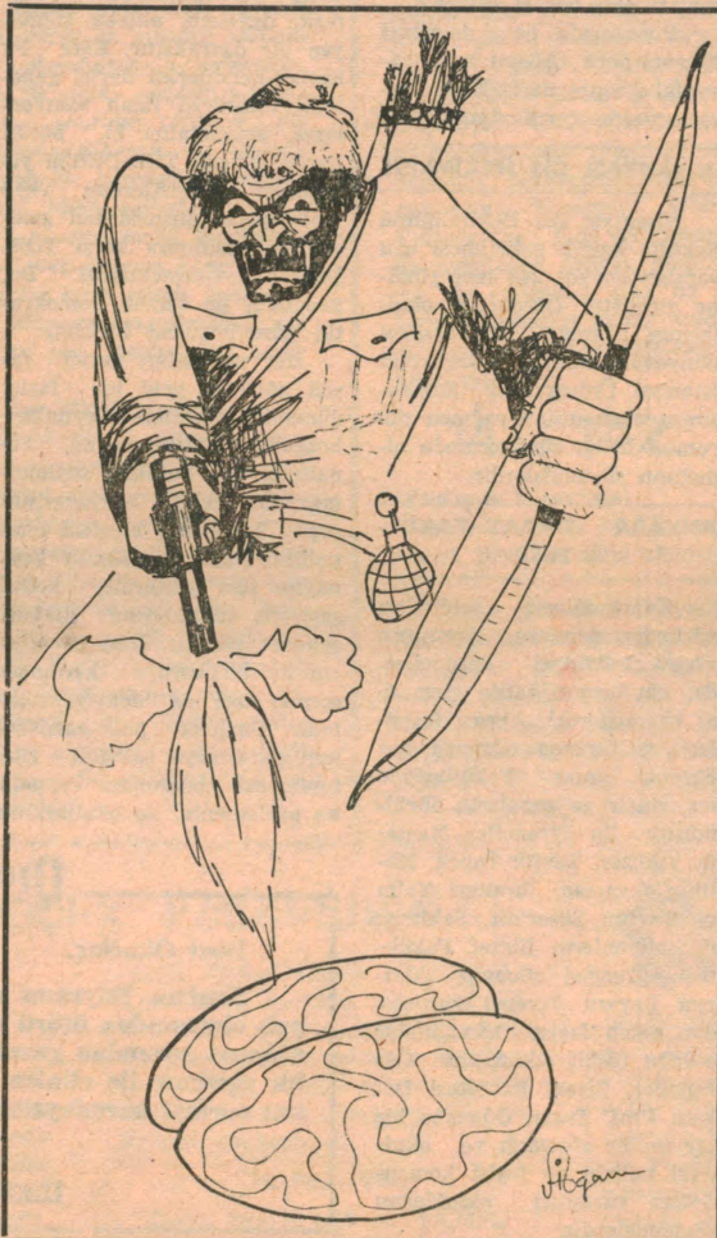
başyazı

İlerici Gençliğin Güç ve Eylem Birliği

Üniversitelerin açılmasıyla birlikte öğrenci gençliğe yöneltilen kanlı saldırılar, bazı gerçekleri bütün açıklığıyla ortaya serdi. Bu gerçeklerin en başında, gençlik hareketinin örgütsüzlüğü, geniş gençlik kitlelerinin mücadele alanlarına çekilememesi geliyor. Bu nedenle gençlik hareketi, saldırıları göğüslüyebilecek aktif bir savunma düzeyine giremedi. Topyekûn bir savunma yerine, dağınık, birbirinden kopuk eylemlerle saldırılar geriletilmeye çalışıldı. Örgütlenme yetersizliği ve örgütsel dağınıklık, bütün anti-faşist gençlik kesimleri arasında güç ve eylem birliğinin oluşmasını ve böylece geniş öğrenci kitlesinin harekete geçirilmesini engelledi.

Bu gerçeğin yanısıra, diğer bir gerçek de, gençliğe yöneltilen faşist saldırılar, politik amaçları bakımından

«Devamı 11. sayfada»

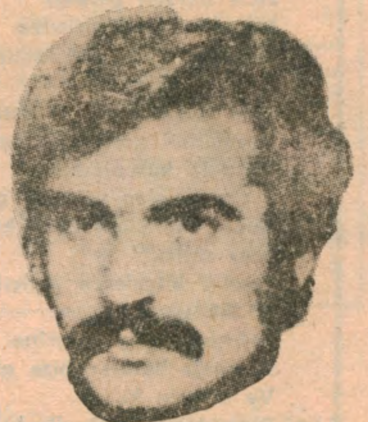
141 - 142 ve 146. maddeler kaldırılmalıdır

CHP'li parlamenterler, 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması için yasa önerisi yaptılar. Türk Ceza Kanunu'nun 141, 142 ve 163. maddelerinin kaldırılması, ayrıca 146. maddenin de değiştirilmesi için hazırlanan kanun teklifi CHP ortak Grup Yönetim Kurulunca benimsenmiş ve kanun teklifi Millet Meclisi Başkanlığına verilmiştir.

CHP'li parlamenterlerin bu son girişimi de göstermektedir ki, işçi sınıfımızın uzun yıllardır demokratik örgütlenmesini engelliyen bu faşist yasaların kaldırılması eğilimi bütün ilerici-demokratik güçlerin ortak hedefi durumuna gelmiştir. Bu faşist yasaların kaldırılması hedefi aynı zamanda tüm demokratik güçler

«Devamı 11. sayfada»

Dökülen kanların hesabı sorulacaktır

İstanbul'da Şişli Meydanı'nında binlerce kişinin gözü önünde Cezmi Yılmaz ve Halil Pelitözü adlı iki devrimci genç öldürüldüler. Ankara'nın en kalabalık bir semtinde üç ilerici genç kurşun yağmuruna tutulmuştur. Kamuoyu bu olayları artık olağanlaşan ha-

«Devamı 11. sayfada»

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE BOYKOT

Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde 2500 öğrencinin 25 Kasım'da başlattıkları boykot başarıyla sürmektedir. Boykota gidilmesinin nedenlerini öğrenciler bir bildiri ile kamuoyuna şöyle açıklamışlardır :

«Okul içindeki karakol kaldırılmalıdır. Eğitim, polis baskısı altında yapılamaz. 2500 kişilik okulumuza bir yurt yapılmalıdır. MC hükümeti tarafından kıyıma uğratılan 36 yurtsever öğretmenimiz tekrar görevlerine iade edilmelidir. Burs ve kredi miktarı en az bin liraya çıkarılmalı ve bu burstan bütün öğrencilerin yararlanması sağlanmalıdır. Yetersiz gerici öğretmenlerin işine son verilmelidir. Belge ve bekleme usulü kaldırılarak, yerine ders geçme sistemi getirilmelidir.

Çağdışı uygulama ve düşüncelerin bir ürünü olan yönetmelikteki anti-demokratik hükümler çıkarılmalı, gerici müdür işten elçektirilmeli, yerine öğrenci, öğretmen ve işçilerin ortak olarak seçeceği bir müdür getirilmelidir. Okuldaki memur ve işçi ayrımına son verilerek çalışanlara sendikal hakları verilmelidir.

İşçi-memur-öğrenci-öğretmen dayanışmasını dile getiren bu haklı istekleri doğrultusunda mücadele eden Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencilerini bütün ilerici, yurtsever öğrenciler desteklemektedir.

bizim köşemiz

Faşizme Geçit Yok!..

MC iktidarı emperyalist kapitalist sömürücü güçlerin savunucusu olup bizim gibi emekçilerin alın terini göznurunu alabildiğine sömürmektedir. Biz emekçiler sizin gibi yurtsever gençlik sayesinde yeni çıkarmış olduğunuz gazeteden daha da bilinçleniyoruz. Haklı davanızda bütün emekçiler sizinle beraberiz. Kapitalizmin bütün kötülüklerini öğreniyoruz daha da bilinçleniyoruz. MC iktidarının ne şartlarda kurulduğunu biliyoruz. Onlar bizim gibi emekçilerin her gün daha da bilinçlendiğini biliyorlar. Onun için, kendi çıkarları her geçen gün yok olmakta olduğu için faşizan baskılarlan önlemeye çalışıyorlar. Fakat ne yapsalar da daha çabuk bilinçleneceğiz. Dünyanın her yanında faşizm kaybolmakta, dünya ileriye gidiyor geri dönüş yok.

Yaşasın ilerici yurtsever gençlik
Kahrolsun faşizm

Balıkçı M. O.
HALİKARNAS

Asırlık Bilgelerce Akılcı..

Sancılar.. bu sancılar
Sancılarımız...
Ve yol yol acılarımız
Dursun hele
Hele dursun gardaş!
Elleşme yokluklarımıza
Özlemlerimize, alabildiğine haklı..
Dursun hele
Hele dursun bi yol gardaş!..
Dayanmak gerek.. katlanmak
Ve asla kahrolmamak!
Sonra ateşler yakmak gerek
Genç-genç yüreklerce kalıcı
Ama akılcı,
Asırlık bilgelerce akılcı!..
Çünkü zaman
Öylesine, ama öylesine karman-çorman..
Dumanlı havalar bize göre değil bilirsin!
Ve bilirsin ki,
Boşa değildir nicedir kahpelendiğimiz
Aman dilemediğimiz davamızda...
Dayanmak gerek gardaş.. yılmamak!
Ateşler yakmak gerek sonra
Horlanmışlığımızca güçlü hem..
Ama dedim ya, akılcı
Asırlık bilgelerce akılcı!..

Rüstem GİRGİN
ANKARA

GAZETECİLİK VE HALKLA İLİŞKİLER YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİ DERNEĞİ KAPATILDI

İstanbul Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulu Öğrenci Derneği 9. Asliye Ceza Mahkemesi kararıyla kapatıldı.

İstanbul'daki yüksek öğrenim kurumları içinde sadece Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulunda örgütlenebilmiş tek devrimci kuruluş olan Öğrenci Derneğinin geçtiğimiz yıl Haziran ayında, Oya Baydar, Şükran Ketenci, Rona Serozan, Orhan Suda ve dernek başkanı Mehmet Barak'ın katıldığı «Türk Basını ve Kamuoyunun oluşturulması» konulu açıkoturum, dernekler kanununun 35. maddesine aykırı bulunmuş ve dernek hakkında soruşturma açılmıştı.

10.12.1975 günü yapılan son duruşmada savcı, Açıkoturum kararında imzaları bulunan Mehmet Barak, Engin Kuğuoğlu, Kenan Yenice'nin dernekler kanununun 35. ve 65. maddelerine göre cezalandırılmalarını istemiştir. Bülent Şenay sağcı olduğunu kanıtladığı, diğer üç yönetici ise derneğin bu çalışmasına katılmadıkları için beraat etmiştir.

Duruşmada üç devrimci öğrenci önce «Altışar ay» hapse daha sonra da 3600 TL. para cezasına çarptırılmışlardır.

NİŞANTAŞI DİŞ HEKİMLİĞİ

Nişantaşı Diş Hekimliğinin Fakülte haline getirilmesi için yapılan boykot 248 inci gününe girmiştir. Öğrenciler okullarının İstanbul Üniversitesi bünyesine alınması kararının İstanbul Üniversitesi Senatosunca verilmesine rağmen durumun halen sürüncemede olduğunu söylemişlerdir.

ANKARA ZİRAAT FAKÜLTESİ

Komandoların saldırıları yüzünden derslere giremiyen Ziraat Fakültesi öğrencileri de, okullarının tatile girmesini istemişlerdir. Ayrıca faşistlerin saldırısına uğrayan beş öğrenci Ziraat Fakültesinde taş, zincir ve sopalarla dövülmüştür. Bu öğrenciler Mustafa Yıldızer, Tevfik Topçu, Melih Çokyaman, İbrahim Yalın ve Tayfun Süzer'dir. Saldırıyı düzenliyenlerin Ziraat Fakültesi öğrencisi olmayıp, Yıldırım Beyazıt öğrenci yurdundan gelen faşist komandolar olduğu tesbit edilmiştir. Öğrenciler, Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Turan Güneş'in hiç bir tedbir almadığı ve okuldaki polisin de faşist komandolara yardımcı olduklarını söylemişlerdir.

Gençlik MC iktidarının

(Baştarafı 1. sayfada)

mek istediğini gösteren belirtilerin ortaya çıkması üzerine TÖB-DER yöneticileri bu gösterileri iptal ettiğini açıklamıştır. **Böylelikle, gerici güçlerin sıkıyönetim ilan etme, yeni bir faşist döneme geçme umutları suya düşürülmüş, oyunları bozulmuştur.** Fakat bu meselenin sadece bir yanıdır.

Meselenin ikinci yanı şudur : TÖB-DER'in mitinglerinin iptal edilmek zorunda kalınması, faşist güçlerin tırmanma girişimlerine karşı en doğru direnme biçimi olan yığınsal çıkışlarda bir gerilemenin olduğunu ortaya koymaktadır. Bu gerçeği hiç kimse inkar edemez. Fakat böyle bir sonucun ortaya çıkmasında, demokratik güç ve kuruluşlar arasındaki eylem birliğinin istenilen ölçüde olmaması, önemli bir etken olarak rol oynamıştır Bunda hepimizin ortak sorumluluk payı vardır. Üstelik sınıfsal mücadele düz bir çizgi halinde ilerlemez. O, ileri çıkışların ve nisbi geri çekilmelerin bir bütünüdür.

Fakat ortaya çıkan bu durum, mitinglerin iptal edilmesinden sonra TÖB-DER Genel Merkezini basıp, «siz revizyonistsiniz, pasifistsiniz, biz burayı işgale geldik» diyen bir avuç serserinin davranışını haklı çıkarmaz. Demokratik bir kitle örgütünün merkezini basıp baskı yapmaya kalkışmak, devrimci ahlaka sığmayan bir davranıştır. Eğer bu baylar kendilerini ilerici gençliğin temsilcisi falan sanıyorlarsa, hatırlatalım ki, bütün ilerici gençlik TÖB-DER'in yanındadır. Faşistlerden veya «sol» goşist unsurlardan gelecek her saldırıya karşı TÖB-DER'i savunacaklardır. Bu, gençliğin en büyük demokratik görevlerinden birisidir.

Her ne kadar, gerici faşist güçlerin yeni bir faşist dönemi başlatma oyunları bozguna uğratılmışsa da, bunalımın son bulduğu söylenemez. Özellikle, burjuvazinin çeşitli kollarının sözcüsü olan politikacıların bunalımın kaynağını ters gösterme, hedef şaşırtma taktiklerine dikkati çekmek gerekir. Bazı çevrelerin de bu koroya katılması soruna özel bir önem vermektedir. Burjuva politikacılarının göstermeye çalıştığı gibi toplumsal bunalımın kaynağı ne parlamento, ne okullar, ne de işçilerin, emekçilerin «aşırı istekleridir». **Bunalımın kaynağı, emperyalizme göbeğinden bağlı bu bozuk kapitalist düzendir, bu düzeni devam ettirmek isteyen gerici iktidarlardır, MC iktidarıdır.**

Halkımıza karşı ihanet edenlerin cephesi olan MC iktidarı, kendilerinin yarattığı anti-demokratik yöntemlerle aşmak istiyor.

İşbirlikçi burjuvazi, gerici güçler orduyu halkımıza karşı çıkarmaya çalışıyor. Gerici sağ basının orduyu sıkıyönetim ilanına davet çağırtkanlığı rastlantı değildir. Fakat bu oyun bozulmuştur. Bu oyunun bozulması da göstermektedir ki, **Türkiye'deki demokratik güçler, faşizme geçit vermiyecek kadar güçlüdür.** Ama bu arada, dünyadaki ilerici hareketin gelişmesinin ve bunun ülkemize yansımasının önemli etkisini de unutmamak gerekir.

Bunalımı aşabilmenin, halkımıza sosyalizmin yolunu açacak ileri demokrasi aşamasına ulaştırmanın tek yolu, MC iktidarının yerine ilerici, halktan yana demokratik bir iktidarın işbaşına getirilmesidir. Bu mücadelede de başı işçi sınıfı ve onun devrimci örgütleri çekiyor.

DİSK: MC İKTİDARI İSTİFA ETMELİDİR

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler son Yönetim Kurulu toplantısında işçi sınıfı ve onun devrimci sendikal örgütü DİSK'in tavrını şöyle açıklamıştır : «MC İktidarını derhal ve kesinlikle istifaya davet ediyoruz. Bu davet bilinmelidir ki geniş emekçi kitlelerin ortak isteği durumundadır.

İlerici, halktan yana demokratik bir iktidarı işbaşına getirmek ve MC iktidarının yapıştığı koalisyon koltuğundan ayrılması, tüm ilerici-demokratik güçlerin 12 Ekim seçimlerinden aldığı güçle, yürüteceği çabalar sonucunda başarıya ulaşacaktır, ulaşmalıdır.»

İlerici gençlik, eylemlerini işçi sınıfının bu siyasi hattı ile uyumlaştırmalı, demokratik güç ve kuruluşlarla eylem birliğini sağlamalıdır. Bu, aynı zamanda gençlik içerisindeki maocu, troçkist, anarşist vb. işçi sınıfı hareketine ters akımlarla sürekli bir mücadeleyi de içerir.

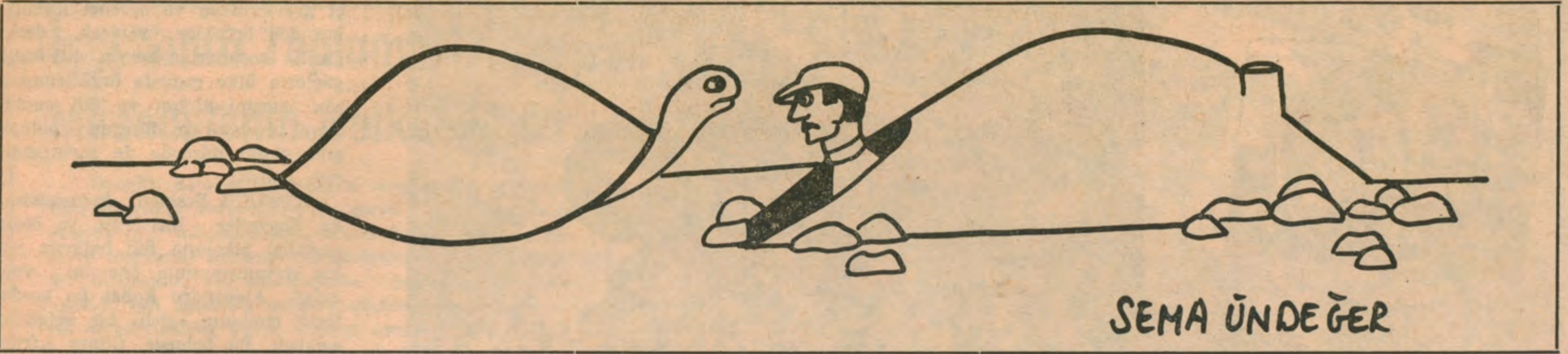
Duyuru

Dost Okurlar.

Kurban Bayramı nedeniyle matbaaların kapalı olmasından ötürü ve dağıtımda görülebilecek aksama açısından gazetemizin 3. sayısı bir haftalık gecikme ile elinize ulaşmış bulunuyor. Durumu normal karşılayacağınızı umarız.

Dostça Kalın

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

DOĞU'da ilân edilmemiş sıkıyönetim sürüyor

(Diyarbakır'dan bir okuyucumuzun gönderdiği yazıyı veriyoruz.)

Doğu'da halkımız üzerindeki baskı, terör ve özümseme politikası yıllardan beri süregelmektedir. Bu baskılar, kimi zaman en şiddetli bir şekliyle kitle katliamı biçiminde kendini göstermekte, özümseme politikası ise sürekli bir karakter taşımaktadır.

Irkçı baskı ve terörün kaynağı, uluslararası sermayeye göbeğinden bağlı olan tekelci burjuvazidir, bunların doğudaki uzantıları ağalar, şeyhler, ağadedelerdir. Gerici egemen güçler, sömürü mekanizmasını sürekli kılmak ve kendilerinin yarattığı bunalımdan çıkabilmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımız üzerindeki faşizan baskılarını yoğunlaştırmaktadırlar.

Bundan bir süre önce Viranşehir'de yirmi yoksul köylümüzün katledilmesi, Hakkari'de ve Doğu Beyazıt'da jenosit (soykırım) niteliğinde olan kitle katliamları bize bir kez daha göstermektedir ki, Doğu'da halkımız üzerindeki baskı, terör ve özümseme politikası yoğun bir biçimde sürmektedir. Halkımız, yıllardan beri işbirlikçi burjuvazi tarafından her alanda sömürülmüş, geleceği ile başbaşa bırakılmıştır. Bunun örnekleri sayılamıyacak kadar çoktur. Lice depremi bunlardan sadece bir tanesidir.

Lice, Diyarbakır'ın kuzeydoğusuna düşen en eski ilçelerindedir. Dağların eteğine kurulmuş olan ilçenin yapıları çok eskidir ve bugüne dek onarılarak getirilmişlerdir. Bundan dolayı, çoğu zaman dağlardan kopan kayalar ve binaların kendiliğinden çökmeleri can ve mal kaybına sebep olmuştur. 1960 yılında Nefi Işık adındaki bir vatandaşın evinin yıkılması 8 kişinin ölümüne yol açmıştı.

Lice, depremden sonra tamamen harap olmuş, binlerce ölüden sonra geriye kalanlar gelecekleriyle başbaşa bırakılmış, halen çadırlarda yaşamak tadırlar. MC iktidarı (İhanet Cephesi) hiç bir etkin tedbir almamıştır. Deprem bölgesine yapılan yardımların hiç birisi yerine ulaşmış değildir. Lice halkı bütün bunları biliyor, MC iktidarının halk düşmanı politikasını görüyor.

İşte, Lice halkı, MC iktidarının halk düşmanı politikasını protesto etmek için Diyarbakır'a kadar süren bir yürüyüş düzenlediler. 3 günde tamamlanan yürüyüşe çok sayıda işçi, köylü, genç ve aydın katıldı. Yürüyüş boyunca binlerce kişi hep bir ağızdan «Lice'ye iş», «Halkımız soğuktan ve açlıktan ölüyor», «Hükümet İstifa», «Katil İktidar», «Doğuya Özgürlük», «NATO'ya Hayır», «Bağımsız Türkiye» sloganlarını haykırdı. Yürüyüş, Diyarbakır'da Atatürk anıtı önünde yapılan mitingle son buldu. Miting de konuşanlar, Doğu'daki ve özellikle Lice'deki baskı ve terörü dile getirdiler ve yerdiler.

Lice halkının yarattığı bu son kitle hareketi de göstermiştir ki, gerici egemen güçlerin uyguladığı baskı, terör ve özümseme politikası bizi sindirmek şöyle dursun, bizim barış, demokrasi, bağımsızlık, özgürlük ve toplumsal ilerleme mücadelesine katılmamızı hızlandırmıştır. Bizim kurtuluşumuz, başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin kurtuluşuna bağlıdır.

YAŞASIN ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ

KAHROLSUN HALK DÜŞMANI İKTİDARLAR.

Vatan hainleri ve yurtseverler üzerine

MSP'li Adalet Bakanı İsmail Müftüoğlu, son olaylarla ilgili olarak verdiği bir demeçte, «yapılan mücadele, memleketseverlerle vatan hainleri arasındadır» demiş. Çok doğru. Bu mücadele, yurtseverlerle vatan hainleri arasındaki bir mücadeledir. Fakat bu gerçek, Adalet Bakanının söylemek istediğinin tam aksi yönünde doğrudur.

Vatan hainleri kimlerdir?

Vatan hainleri : **Emperyalist güçlerle işbirliği yapan burjuvazidir, büyük toprak ağalarıdır, vurgun, talan çevreleridir, ümmetçi, hilafetçi yobazlardır, Hitler taslaklarıdır, onların kandırdığı faşist komandolardır. Yurtseverler kimlerdir? Yurtseverler: Ülkemizin ABD emperyalizmi ile olan bağımlılık ilişkisinin son bulmasını isteyen, bütün dünya ülkeleri ile eşitlik temeline dayanan ilişkiler kurulmasını, yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizin yabancı sermaye tarafından değil doğrudan halk tarafından işletilmesini isteyen işçiler, köylüler, aydınlar, öğrenciler, memurlar, esnaflardır, emekçi halk kitlesidir.**

Vatan hainleri ile yurtseverleri ayıran çizgi, emperyalizme, ABD emperyalizmine karşı olup olmamaktan geçer. Saflar bu kıstasa göre ayrılır.

Bu mücadelenin, yurtseverlerle vatan hainleri arasında geçtiği doğrudur. Doğru olan bir diğer nokta da şudur: Dünyada vatan hainlerinin sonuna kadar hakim olabildiği tek bir ülke yoktur. Hepsinin sonu Van Tiyö'lerin, Lon Nol'ların sonudur. Çünkü tarihin akışı böyledir.

Genç Fenliler Kültür Derneği niçin kuruldu?

Genç Fenliler Kültür Derneği
Yönetim Kurulu Üyesi
SONER KAYAKIRAN

Genel olarak eğitim sistemimizde varolan akademik ve demokratik sorunlar, üniversite ve yüksek okullarda daha da artıyor ve karmaşık hale geliyor.

12 Mart faşizmi döneminde getirilen, 1427 sayılı Üniversiteler Yasası ve 1630 sayılı Dernekler Yasası ile Üniversite ve yüksek okullar, anti-demokratik baskılar altına alınmıştır. **İlerici gençliğin örgütlenmesi ve dünya gençliği ile eylem birliği önlenmeye çalışılmıştır.**

Fakat halkımızın yükselen bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesine paralel olarak ilerici gençliğin demokratik üniversite kavgası da gelişmiştir. Fen Fakültesi'nde de okul birim derneğinin kurulması, şimdiye kadar yapılan çalışmaların daha güçlü bir hale getirilmesi ve okuldaki mücadelenin örgütlü bir hale sokulması için gerekliydi. Bunun sonucu olarak, ilerici gençlerin önderliğinde Genç Fenliler Kültür Derneği kuruldu.

Genç Fenliler Kültür Derneği, kitlelerin somut istekleri doğrultusunda çalışmalarda bulunacak ve kendi öz derneği etrafında saflarını sıklaştıran öğrencilerin demokratik mücadele içerisinde yerlerini sağlamlaştıracaktır.

Öğrenci gençliğin sorunları ülkemizin sorunlarından hiç bir şekilde ayrılmaz. Ülkemizin sorunları da, çökmekte ve can çekişmekte olan emperyalist-kapitalist sistemin sorunlarıyla içiçedir.

GFKD, emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyal ilerleme mücadelesine katılacak; birim çerçevesinde demokratik ve akademik sorunlarımızı çözmek için aktif bir biçimde mücadele edecek ve bu doğrultuda eylemlerini yükseltecektir. GFKD, ilerici gençlik hareketini bir üst seviyeye yükseltebilmek için, amacına uygun çalışmalarda bulunan diğer dernek ve kuruluşlarla ortak ve sıkı çalışmalarda bulunacaktır.

Gençliğin güç ve eylem birliğinin sağlanması, okullarda kurulan anti-faşist, anti-emperyalist birim derneklerinin merkezi bir federasyon etrafında toplanması ile sağlanabilir. Merkezi federasyon, aynı zamanda mutlaka ilerici genç işçi ve köylü örgütlerini çatısı altında toplamalı ve gençliğin demokratik cephesini yaratmalıdır.

Öğrenci temsilciliği seçimlerine katılalım!

Ülkemizde kanlı bir terörün hüküm sürdüğü, tüm ilerici güçlerin anti-demokratik yasalarla ve faşist komandoların saldırılarıyla susturulmak istendiği bir dönemde, üniversitelerde temsilcilik seçimleri yapılmaktadır Özellikle ilerici öğrencilerin etkin olduğu üniversiteler üzerinde yoğun baskılar altında yapılan seçimlerin belli bir pratik yararı vardır. Çünkü üniversitelerin özerkliği; a) Öğrenci temsilcilik seçimlerinin demokratik esaslara göre yapılması ve seçilen temsilcinin yönetime katılması, b) Üniversitelerde serbestçe örgütlenme hakkının tanınmasıyla belirlenir. Üniversitelerimizin büyük bir kısmında bu demokratik haklar hemen hemen ortadan kaldırıldığı gibi yüksek okullarda, akademilerde, yurtlarda temsilcilik mekanizması ve örgütlenme yasaklanmıştır. Yöneticiler kapalı odalar içinde geniş öğrenci kitlesini yönetmeye kalkışmaktadır. Yığınla sorun bu yüzden çözülememektedir.

1971 yılıyla beraber gelen faşist dalga demokratik hakları boğazladı. Üniversitelerarası kurulla üniversiteler hakim güçlerin dümen suyuna bağlandı. Fakültelerde polisiye dernekler kurularak örgütlenme yolları tıkandı. Kapılara polis kontrolu konuldu. Ve gerici güçler açıkça üniversiteleri işgal etti. Temsilcilik seçimleri de öyle bir hale getirildi ki seçim öncesi her çeşit propaganda yasaklandı. Adaylar için bir yığın özellikler kondu. Kazara aday bulunsa dahi okul mevcudunun % 60 lık kısmı seçimlere katılmalı maddesi ile devam mecburiyeti olmayan okullar için temsilci seçmek imkansızlaştırıldı. Seçilebilen okullarda temsilcinin yönetimde oy hakkı yoktur. Ancak öğrenci sorunlarını yöneticilere iletebilir.

Görülüyor ki burjuvazinin gayesi temsilcilik seçimlerinden öğrencileri uzaklaştırmaktır. Bu yüzden seçimleri boykot etmek ilerici gençliği yığınlardan koparır. Bütün engellere rağmen seçimlere katılmanın yararları vardır, bu;

1 — İlerici gençliğin okullardaki etkinliğini gösterir,

2 — Demokratik hakkın kullanılarak anti-demokratik özünün teşhir edilmesidir.

3 — Her ne baskı altında olursa olsun demokratik hak ve özgürlükler'in terkedilemiyeceğini göstermek açısından seçimlere katılmak gereklidir.

Bu bakımdan İlerici Gençliğin seçimlere katılması önemli bir görevdir.

ŞİLİ GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA

Geçen sayı haberini verdiğimiz «Şili Gençliği ile Dayanışma Semineri» hakkında geniş bilgileri veriyoruz.

Uluslararası Öğrenciler Birliği (IUS) ile Birleşik Krallık Ulusal Öğrenci Birliği (NUSUK), 10-14 Kasım tarihleri arasında Londra'da «Şili faşist cuntasının Şili gençliği ve öğrencilerine karşı işlediği suçlar» konulu uluslararası bir seminer düzenlediler. Seminere, 41 ülkenin ulusal öğrenci birlikleri ile 8 uluslararası kuruluş temsilci göndermiştir. 4 gün süren seminerde Türkiye'yi, İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu temsil etmiştir.

Uluslararası Şili Semineri'nde, cuntanın öğrenciler ve öğretim üyelerine karşı işlediği suçlar, filmler ve çeşitli belgelerle sergilendi. IUS'un Şili'ye gönderdiği bir Araştırma Komisyonu'nun raporuna göre, öğrencilerin % 25-30'u, öğretim üyelerinin ise % 35-50'si okullardan atılmıştır. Bunların içerisinde politik olmayan kimseler bile vardır. Çoğu işkenceden geçirilmiştir. Yine Komisyon raporuna göre, kadın tutuklulardan çoğunun ırzına geçilmiştir.

Seminerde söz alan çeşitli ülkelerin öğrenci birlikleri temsilcileri, Şili halkı ve gençliği ile uluslararası dayanışmanın dönemini belirterek bu konuda yaptıkları eylemleri anlattılar. İTÖF temsilcisi de konuşmasında, Türkiye gençliğinin Şili halkıyla dayanışmasını dile getirdi ve sözlerini şöyle bağladı: «Türkiye halkı ve öğrencileri, Şili'li yurtseverlerin faşizme karşı savaşını çok

yakından izlemektedir. Hemen hemen bütün demokratik kuruluşlar, öğrenci dernekleri, DİSK, TÖB-DER, sosyal demokrat eğilimli CHP, bazı yasal sosyalist partiler ve işçi sınıfının partisi, Şili cuntasını şiddetle kınadılar ve tüm demokratik güçleri protestoya çağırdılar.

Ankara'da bir «Şili ile Dayanışma Haftası» düzenlendi. İlerici bir tiyatro topluluğu, Şili'deki faşist baskıları anlatan bir oyun sergiledi. Halk Birliği'nin yurtsever şarkıları Türkçeye çevrildi, tüm ilericilerce söyleniyor. Yurt dışında öğrenim yapan öğrenciler, uluslararası dayanışma eylemlerine geniş şekilde katıldılar. Bu seminerin, Türkiye öğrenci hareketi üzerinde de önemli bir etkisi olacağına inanıyoruz.»

Seminerin en dikkate değer konuşmalarından birini de Şili Üniversite Öğrencileri Federasyonu CPFUCH) Başkanı Alehandro Rohas yaptı, Şili'li öğrenci önderi, işçi grevlerinden ve öğrenci direnişlerinden örnekler vererek, derin gizlilik koşullarına karşın anti-faşist güçlerin ülke çapında örgütlenmesinin tamamlandığını ve Şili cuntasının uluslararası düzeyde olduğu gibi ulusal düzeyde de soyutlandığını belirtti.

CPFUCH Başkanı konuşmasında, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin Şili halkıyla yakın dayanışmasının önemini vurguladı. Alehandro Rohas bu arada, faşist cuntanın «gizli» bir belgesini açıkladı. Bu belgede, Güney Afrika Cumhuriyeti ve Rodezya gibi ırkçı rejimler Cunta'nın «dostları» arasında sayılıyor, Sovyetler Birliği ise uluslararası planda «baş düşman» ilan ediliyordu. Belgenin en ilgi çekici yanı ise Çin konusundaki tutumdu. Şili faşistlerinin görüşüne göre, «Çin'i incitmekten titizlikle kaçınmak» gerekirdi. Yine söz konusu belgeden anlaşıldığına göre, faşist darbeden bu yana, Çin'in Şili'ye yaptığı ekonomik yardımın miktarı 4 kat artarak 11 milyar dolara yükselmişti.

SEMİNERDE ALINAN KARARLAR

Seminer sonunda, Şili gençliği için bundan sonra yapılacak dayanışma eylemlerini içeren bir «Nihai Komünike» kabul edilmiştir. Bu belgede, özetle şu hedefler için ortak eylem yürütüleceği belirtildi :

- Cezaevlerindeki Şili'li yurtseverlerin serbest bırakılması yolundaki mücadeleyi yoğunlaştırmak,
- Cuntanın uluslararası düzeyde daha da soyutlanması için sürdürülen kampanyaları güçlendirmek,
- Dünyanın her yanında Şili cuntasına karşı yığınsal direnişler, protesto gösterileri düzenlemek,
- Pablo Neruda'nın ölüm yıldönümü olan 12 Temmuzda ulusal ve uluslararası çapta toplantılar düzenlemek,
- 13-16 Kasım 1975 tarihleri arasında Atina'da yapılacak Şili ile Dayanışma Dünya Konferansı'nı desteklemek.

ŞİLİ HALK BİRLİĞİ MARŞI

VENSEREMOS

(Zafer Bizimdir)

Şili'de halk bugün savaşıyor
Cesaret ve aklın gücüyle
Kahrolsun halkın katili cunta
Yaşasın Unitad Popular (x)

Venseremos, Venseremos
Kıralım zincirlerimizi
Venseremos, Venseremos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

Geçmişe ağlamak fayda vermez
Gelecek mutlaka sosyalizmin
Yarını bugünden kuracaksın
Bu senin tarihin olacak.

Venseremos, Venseremos
Kıralım zincirlerimizi
Venseremos, Venseremos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

Yırtıyor fırtına sessizliği
Ufuktan yeni bir gün doğuyor
Gecekondulardan halk geliyor
Tüm Şili türküler söylüyor.

Venseremos, Venseremos
Kıralım zincirlerimizi
Venseremos, Venseremos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

(x) Halk Birliği

KÜBA GENÇLİĞİNİN DUYURUSU

Küba Öğrenci Federasyonu, II. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin 1978 yılında Küba'nın başkenti Havana'da yapılmasının kararlaştırılması üzerine bir bildiri yayımlayarak, karardan duyduğu memnunluğu belirtmiştir.

Bildiride ayrıca, II. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin hazırlık çalışmaları hakkında bilgi verilmekte ve Festival'in, bütün kıtaların gençliği ve öğrencileri için büyük bir forum olacağı belirtilmektedir.

Amerika kıtasının ilk sosyalist ülkesinde yapılacak 1978 Dünya Gençlik Festivali, bütün dünya gençliğini yakınlaştırmada tarihsel bir rol oynayacaktır.

Türkiye gençliğinin, Dünya Gençlik ve Öğrenci Festival'lerine geniş bir şekilde katılmasını engelliyen gerici yasaları, ilerici-yurtsever gençler olarak şiddetle protesto ederiz ve ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci tüm gençleri, bu gerici yasaların kaldırılması doğrultusunda eylemlerini yükseltmeye çağırırız.

SUDAN GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA GÜNÜ

21 Ekim, Sudan halkı ve öğrencileriyle uluslararası dayanışma günüdür. Bununla ilgili olarak Uluslararası Öğrenciler Birliği oturumunda, günün önemi ve 11 yıl önceki General Abud diktatörlüğünün yıkılmasında, başta emekçi halkın olmak üzere öğrenci gençliğin verdikleri çetin mücadelenin önemi belirtildi.

Bundan sonraki dönemlerde Sudan halkının ve öğrencilerinin mücadelesi, ilerici ve demokratik güçlerle beraber yeni bir aşamaya girdi. Bu mücadele, burjuva partilerinin temsil ettiği gerici güçlerle, gerçek demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için çalışan ilerici güçlerle oldu.

Numeyri diktasının başa geçmesiyle Sudan'ın içindeki ve dışındaki gericiler, 22 Temmuz 1971'de getirdikleri yönetimle komünistlere, ilericilere, demokratik güçlere karşı baskı ve şiddet uyguladılar. Bu arada, halktan ve demokrasiden yana örgütler dağıtılmaya çalışıldı ve ileri gelenleri tutuklandı.

Sudan halkı ve öğrencileri; Bütün demokratik hakların geri veril-

(Devamı 8. sayfada)

FAS ÖĞRENCİLERİNİN ÇAĞRISI

Yurtsever Fas Öğrencileri Federasyonu, Temmuz 1975 tarihinde Fransa'da örgüt meclisinde okunan karar taslağını içeren bir mektubu Uluslararası Öğrenciler Birliği'ne gönderdi. Uluslararası Öğrenciler Birliği, şimdiki durumda Fas'taki öğrenci hareketlerine YFÖF'in önerdiği çalışma programını yayınlamaktadır. Buna göre :

1) YFÖF'nun tekrar serbestçe çalışma olanaklarının tanınması ve tutuklu olan sorumlularının serbest bırakılmaları için çalışma,

2) Ulusal, demokratik, yurtsever bir eğitimin olabilmesi ve özerk üniversite için mücadele,

3) Tüm siyasi tutukluların serbest bırakılması, sürgündekilerin yurtlarına dönmeleri, başta yeni tutuklama yasası olmak üzere tüm anti-demokratik yasaların kaldırılması,

4) «Yurtsever Öğrenci Dernekleri»ne girebilmeleri için genç kız öğrencilerin verdikleri mücadelenin desteklenmesi,

5) Tüm halkın verdiği, yaşamlarının düzeltilmesi ve yurt dışında-

«Devamı 11. sayfada»

İşçi Sınıfı Toplumsal Mücadelenin Belkemiğidir

Gençlik hareketi ülkemizde, emperyalist bağımlılığa, işbirlikçi burjuvaziye ve gerici çevrelere karşı verilen sınıf mücadelesinin, ulusal özgürlük, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinin yakın, organik bir parçasıdır. Bu mücadelenin başında işçi sınıfı yeralır. İşçi sınıfımız gelişen, güçlenen sendikal-siyasal mücadelesiyle, bütün emekçi sınıflara, bütün ilerici-demokratik güçlere öncülük edebileceğini; devrimin temel ve itici gücü olduğunu sürekli kanıtlamıştır ve kanıtlamaktadır. Bu, yadsınmaz bir gerçektir.

İşçi hareketlerinin bilinen tarihi, 1872 yılındaki Tersane işçileri greviyle başlar. Bu yüz yılı aşkın süre içinde işçi sınıfı sendikal-demokratik haklarını elde etmek ve ülkemizi ileri bir toplumsal düzene ulaştırmak için, burjuvaziye ve onun gerici, kimi zaman faşist iktidarlarına karşı çetin bir mücadele vermiştir.

1908'de Aydın Demiryolu işçileri, grevci arkadaşlarının tutuklanması üzerine harekete geçerler. İşçilerin üzerine askerler sürülür, barikatlar kurulur. Halk bu olaylara seyirci kalmaz. Onların da katılmasıyla direniş genişler. Grev, çevredeki askeri birliklerin o yöreye gönderilmesiyle, kanlı bir biçimde bastırılır.

Ulusal kurtuluş savaşı yıllarında, işçiler cephede asker kaputu giyerek çarpıştılar; cephe gerisinde gün 24 saat fabrika ve atelyelerde çalışarak, işgal altındaki yerlerde grevler örgütleyerek, emperyalist saldırganlara karşı direnişin genişlemesinde en büyük özveriyi (fedakârlığı) gösterdiler. Dahası, emperyalistlere karşı silahlı direnişi ilk örgütleyenler, ulusal kurtuluş savaşının işçi sınıfının önderliği altında demokratik devrime dönüştürmek isteyen sosyalistlerdi.

Ulusal kurtuluş savaşı, işçi sınıfımızın tarihinde onurlu bir sayfadır; onun devrimci geleneklerinin en somut ve çarpıcı örneğidir.

O tarihlerden bu yana geçen yarım asırlık süre, işçi sınıfı üzerindeki baskıların daha da yoğunlaştığını, sömürünün arttığını, mücadelenin son derece zor koşullar altında geliştiğini göstermektedir. 1925 yılında çıkarılan «Takrir-i Sükûn» kanunu ile, işçi sınıfının sendikal, sınıfsal örgütleri kapatılmış, «örgütsel silahlardan» yoksun bırakılmak istenmiştir. Ama olaylar, işçilerin grev ve benzeri hareketlerin durmadığını, tersine kapitalistleşmenin diyalektiğine uygun olarak sınıf mücadelesinin daha da keskinleştiğini, şiddetlendiğini, örgütlü sınıf hareketlerinin güç kazandığını gösteriyor. 1925 yılında 10'u aşkın grev yapılır ve bu grevlere 32.000 den fazla işçi katılır. 1927 yılı Ağustosunda Fransız kapitalistlerinin elinde olan Adana-Nusaybin demiryolu işçileri greve giderler. Greve katılan işçi sayısı 8.500'dür. Ancak hükümet grevci işçilerin üzerine asker gönderir, işçilere ateş açılır. Kanla bastırılan bu grevde, ayrıca çok sayıda işçi de tutuklanır. 1928 yılındaki İstanbul Tramvay işçilerinin grevi ise, «işçilerin kahramanca mücadelesine» örnek olarak tarihe geçecektir. O yılları yakından tanıyan A. Şnurov, işçi sınıfımızın mücadelesine ilişkin olarak şunları yazıyor : «Türk işçisinin gücü, örgütlenme kabiliyeti ve mücadelede gösterdiği inat, disiplin, cesaret, gerektiğinde ölümü göze alması ve mücadele içinde bu toplu, düzenli halini kaybetmemesi, gerçek bir ölçü olabilir. Başka bir ölçü de, kapitalistlerin ve hükümetin korkusu ve öfkesinin şiddetidir. Fakat bunu istatistikler ne yazık ki göstermez.» Evet! Bu değerlendirme 50 yıl önceki işçi hareketlerine ilişkindi. Ve mücadele hiç durmaksızın gelişti.

İşçiler, 1946 yılında tırpanlanan sendikal örgütlerine çok geçmeden, 1952 yılında yeniden kavuştu. 1963 de grev hakkını elde etti. Ama daha önce, 1961 yılında 100 binlik büyük Saraçhane Mitingi yapılır; işçiler grev ve diğer demokratik haklarını kazanıncaya dek direneceklerini ilan ederler. 1963 ocağında Kavel işçilerinin 5 haftalık direnişlerini görmekteyiz. Grevci işçileri desteklemek üzere «dayanışma komiteleri» kurulur ve kısa sürede 100.000 liradan fazla para toplanır. Bütün işçiler Kavel'deki grevcilerin yardımına koşarlar.

1966 yılındaki Paşabahçe grevi, sendikal mücadelede kesin bir dönüm noktasıdır. Greve karşı çıkan TÜRK-İŞ yönetici kliğine karşı muhalefet hızlanır ve 1967 yılında işçi sınıfımızın sınıfsal-sendikal kitle örgütü olan DİSK kurulur. İşçi sınıfının sınıfsal-sendikal birliği DİSK etrafında gelişip güçlenmeye başlar. Demir Döküm'de, Gamak'ta, Derby'de, Sungurlar'da, Eca'-da, Gıslaved'de ve daha başka yerlerde işçiler, sarı sendikalara ve patronlara karşı, hertürlü baskı ve zorbalık yöntemlerine rağmen inatla mücadele ederler.

(Devamı 11. sayfada)

ATTF'nin "İşsizliğe, Eşitsizliğe Karşı Direniş Haftası,,

Avrupa'daki Türkiyeli işçi ve öğrencilerin demokratik kitle örgütü Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF), 29 Kasım - 6 Aralık tarihleri arasında, bütün Avrupa çapında «İşsizliğe, Eşitsizliğe karşı Direniş Haftası» düzenlemiştir.

«İşten çıkarmalara hayır», «Tasarruflarla, vergilerle krizin yükünün yabancı işçilere yüklenmesine son», «Polis'de, iş bulma kurumunda, konsoloslukIarda keyfi uygulamalara son. Taşınma yasağına hayır», «Çocuklarımıza ana dilinde de eğitim, gençlerimize meslek öğrenimi sağlanmalı», «Yerli yabancı ayrımına son», «Vatanda iş isteriz», «İşçi-demokrasi düşmanı Demirel İktidarına hayır» sloganları altında Avrupa'nın çeşitli kentlerinde gösteriler ve toplantılar yapılmıştır.

Direniş Haftası ile ilgili olarak ATTF'nin yayınladığı bildiride özetle şöyle denmektedir : «Kapitalizmin şiddetlenen krizine paralel olarak, patron ve hükümetleri işçilere özellikle yabancı işçilere baskılarını yoğunlaştırdılar.

Türkiye'deki İhanet Cephesi iktidarı işçilerimizi halen bir döviz makinası olarak görüyor, hiçbir sorunumuzla ilgilenmiyor. Gönderdiğimiz dövizleri ve halktan alınan vergileri gerici Demirel İktidarı Vehbi Koçlara, saldırgan NATO, CENTO paktlarına akıtıyor. Yurda dönen işçilerimiz iş bulamıyor, ülkemizdeki milyonlarca işsizden biri oluyor. Bunun için vatanda iş, insanca yaşama isteği, Amerikancı Demirel iktidarına, emperyalizme ve NATO'ya karşı savaştan ayrılmaz. Demirel iktidarı alaşağı edilmeden, emperyalizmi, NATO'yu yurdumuzdan kovmadan, el kapılarında sürünmekten de kurtulamayız. Kendi öz yurdumuzda barış, demokrasi ve özgürlük içinde yaşayamayız.»

Eğitim ile ilgili uluslararası bir toplantı

Uluslararası Öğrenciler Birliği (IUS) ve Bulgaristan Ulusal Öğrenci Konseyi'nin çağrısına katılan Avrupa kıtasından 14 ulusal öğrenci Birliği ve UNESCO, 25-26 Mart 1975 tarihlerinde Sofya'da eğitim sorunlarıyla ilgili bir danışma toplantısı yapmışlardır.

Toplantıya katılanlar, uluslararası yumuşama sürecinin, öğrenci örgütleri arasında işbirliğini güçlendirici ve zenginleştirici olanaklar yarattığını vurgulamışlar ve bu işbirliğinin barış, güvenlik ve toplumsal ilerleme için verilen anti-emperyalist mücadeleye sağladığı katkılar üzerinde durmuşlardır.

Toplantıya ayrıca öğrenimde sosyo-ekonomoik olanakların rolü, öğrencilerin üniversite yönetimindeki yeri, mezuniyet sonrası iş bulma olanakları, öğrenci kitlesinin sosyal yapısı gibi ulusal öğrenci birliklerini çok yakından ilgilendiren somut sorunlar üzerinde de önemle durulmuş ve karşılıklı deney alış-verişinde bulunulmuştur.

Delegeler, bu tip danışma toplantılarının çok yararlı olduğunu belirtmişler ve 1976 yazında Polonya'da geniş çapta bir gençlik ve öğrenci toplantısı düzenlenmesi yolundaki öneriyi olumlu karşılamışlardır.

İTÖF'ün Kongresi Yapıldı

İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin demokratik kitle örgütü olan İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu (İTÖF)'nun 13. Olağan Kongresi, 6 Aralık 1975 Cumartesi günü Londra'da yapılmıştır.

Yönetim Kurulu adına bir çağrı yayınlayan Başkan Hikmet Esen, İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi'ni de kongreye davet etmiştir. İTÖF Başkanı'nın çağrısı şöyledir : «Yurdumuzda faşizmin tezgahlamak istediği, öğrenci ve gençlik hareketine karşı saldırıların yoğunlaştığı; buna karşıt olarak da barış, demokrasi ve sosyal ilerleme için verilen mücadelenin yeni boyutlara ulaştığı bir dönemde toplanan Genel Kurulu'muzda, sizin de bir temsilcinizi aramızda, ya da bir mesajla Genel Kurulu'muza katkılarınızı iletmeniz mücadelemize güç katacaktır.»

Çağrı'ya cevap verilmiş, tahmin edilen nedenlerden ötürü Kongre'ye katılamamakla beraber, İngiltere'deki kardeşlerimiz ve onların şahsında tüm dünya gençliği selamlanmış, dayanışma belirtilmiştir.

GELİŞMİŞ KAPİTALİST ÜLK

ÖĞRENCİ HAREKETİNİN

BELİRLİ SORUNLARI

U.Ö.B. nin kuruluşundan sonra geçen 25 yıl boyunca gericiler, bu örgütün belli bir yol seçmek gereksiniminde olduğunu ve geniş öğrenci kitleleri tarafından benimsenmediğini kanıtlamak için onun prensiplerini defalarca zedeleme girişimlerinde bulunmuşlardır. Onların tüm bu çabaları meyvasız kalmıştır. U.Ö.B.'nin prensipleri en az bir derecede bile bozulmamıştır. Bunun tersine bu prensiplerin U.Ö.B. ile uzlaşan örgütlere dahil olmıyan gençleri de içermek üzere, öğrenci gençlik arasındaki yeni taraftarları üzerinde üstünlük kurması gerçeği, çağdaş öğrenci hareketinin gelişmesinin gerçek bir kanıtıdır. Zamanımızda kapitalist ülkelerdeki öğrenciler her zamankinden daha geniş bir ölçüde demokratik hareketlere katılmaktadırlar.

Bilim ve tekniğin gelişmesinin bugünkü düzeyi sadece orta değil, aynı zamanda yüksek okul eğitimi görmüş çok önemli sayıda uzmanları gerektirmektedir. Son yıllarda öğrenci sayısındaki hızlı artış her yerde yaygın bir olay olmuştur.

Son 10 yılda A.B.D. de öğrenci sayısı 2,5 milyondan 7,2 milyona çıktı. Son zamanlarda Batı Avrupadaki üniversiteler 1930'un sonlarında verdikleri uzmanların sayısının beş katı kadar fazla mezun vermektedirler.

Öğrenci sayısındaki artış, zorunlu olarak öğrenci kesiminin toplumsal bileşiminde farklılıklara yol açar. Burjuvazinin yüksek okulları, artık kapitalist toplumun yüksek tabakalarının temsilcilerinin öncelikli gruplarını oluşturmak durumunda değildir. Orta sınıfın ailelerinden gelen öğrencilerin sayısı hızla artmaktadır. Ekonomik ve toplumsal özellikler taşıyan tüm engellere rağmen işçi ailelerinden gelen öğrencilerin sayısında dikkate değer artış görülmektedir.

Öğrenci sayısındaki önemli artış nedeniyle yüksek okulun yapısı eskimekte ve modası geçmektedir. Eğitimin yüksek düzeyde olamayan organizasyonu ve hedefleri yetersiz ve çok basit olarak formüle edilmiştir. Çoğunlukla uzmanların eğitilmesinde planlama diye bir şey görülmez. Bir çok ülkede eğitimin maddi temelleri çok yavaş gelişmekte, ödül olarak verilen bursların sayısı ve miktarı açıkça yetersiz kalmaktadır. Maddi ve diğer zorluklara bağlı olarak ortamın zoru ile bir çok öğrenci öğrenimlerinden vaz geçmekte ve ayrılmağa zorlanmaktadırlar. Gelişmiş kapitalist ülkelerde, yüksek öğretim sisteminde kalan eksikliklerin giderilmesini amaçlayan mücadele en üst noktasına yükselmeye devam ediyor.

Bu mücadele demokratik öğrenci hareketlerinin ve en başta eğitimin demokratikleştirilmesi ve eğitimde reformu amaçlayan hareketlerin gelişmesi için başlangıç noktası olmuştur. Yüksek okul sistemindeki eksikliklerin gerçek sebeplerinin öğretim sisteminden çıkmadığının, ancak ülkede varlığını sürdüren sosya - ekonomik yapının neticesi olduğunun idraki, öğrenci kitleleri arasında yaygınlaşmaktadır. Mayıs olayları sırasında eğitim sistemindeki reform istekleri, kişisel güç rejimini ve tekelleri tasfiye etmeyi amaçlayan isteklerin düzeyinde yapılmıştı. Her iki akademik ve politik özellikteki gösteriler arasında ortaya çıkan ve birbirini içeren yakın ilişkilerin idraki de Kapitalist dünyanın diğer ülkelerindeki öğrenci hareketlerinin özelliğidir.

TEKNOLOJİK DEVRİM

Bu eğilim, modern dünyada oluşan derin toplumsal ve politik değişikliklerden köklenir ve kapitalist ülkelerdeki sınıf çelişkilerinin daha fazla şiddetlenmesine esas olarak bilimsel ve teknolojik devrim tarafından arttırılmıştır. Yüksek öğrenimli uzmanların toplumsal statüsü değişmektedir. Büyük kapitalist ülkelerde % 80 veya % 90'ı kiralanmış işçilerdir. Toplumsal üretim sistemindeki yerlerine bağlı olarak, onların aylık ve ücret düzeyleri, yaşam ve çalışma koşullarına bağlı olarak aydınların önemli bir kesimi ve özellikle mühendislik ve bilim alanında çalışanlar, çalışan sınıfa giderek yakınlaşmaktadırlar. Açık olarak aydınların bu kesimindeki aşamada çalışan sınıfın bir bileşeni olmaya doğru eğilim vardır.

Sadece egemen sınıfın temsilcilerinden olan az sayıdaki küçük bir grup garanti edilmiş bir gelecek ümit edebilirler. Çünkü burjuva toplumunun sosyal ve politik hiyerarşisinin en üst düzeyinde olan babalarının yerini zamanla alacaklardır. Bu grup, yolları az çok belirli olan öğrenci kitlesinin büyük bir kısmı ile çelişki halindedir.

Önceleri yüksek öğrenim görmeyi başarmış işçi ailelerinden olan kişiler, küçük burjuva saflarına veya küçük burjuva aydınlarına katılmak için kendi sınıflarından daha yüksek sınıflara yükselme şansına sahiptiler. Fakat zamanımızda böyle bir pozisyona geçebilmeleri çok az bir ihtimaldir.

Bunun sebebi öncelikle aydınların fikri emeklerinin, ortak emeğin temel bir bileşeni şekline dönüşmekte olduğu gerçeğinde yatmaktadır. Böylece mülkiyet ve işletme işlevi arasındaki uçurum büyümektedir. Fikri emek artık, hüküm süren egemen sınıfın imtiyazı değildir, her zamankinden fazla olarak artmakta olan fikri emeğin payı şimdi kiralanmış işçiler tarafından oluşturulmaktadır. Bu durumda sürdürülen ilişkiler emek ve kapital ilişkileri olmuştur. Burjuvazi ile olan ilişkilerdeki uzlaşmazlığın bilinci orta düzeydeki üniversitelerde hızla gelişmektedir. Bu sadece işçi ailelerinden gelen öğrenciler için değil, aynı zamanda orta sınıfın temsilcilerinin kesimi içinde geçerlidir. Birinciler ve daha sonrakiler bir yüksek öğrenim kuruluşunu bitirmekle, kendilerinin çoğunun tekellerin direkt sömürüsüne konu olan aydınlar kesiminin saflarına katılacaklarını ve kapitalist üretim sisteminde alacakları yere göre kendilerinin gerçekten çalışan sınıftan çok farklı olmayacaklarını anlamaya başlamaktadırlar. Yüksek öğretim kurumlarında kapitalist tekellere karşı amaçlanmış mücadelenin eğimi yukarı doğru artmaktadır. Bunun yanında öğrenciler, çalışan insanlar tarafından kullanılan mücadele metodlarına ve biçimlerine giderek daha sık olarak baş vurmaktadırlar. Boykotlar düzenlemektedirler, zorla okul binalarını işgal etmektedirler, grev gözcülüğü yapmaktadırlar ve işçi sendikalarının çizgilerinde örgütler oluşturmaktadırlar.

Çağdaş demokratik öğrenci hareketi böyle bir ittifakı güçlendirmek için katkıda bulunmaya yeteneklidir ve şimdiden önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır. Kitle olarak geniş ölçüde politik bilgiye ve geniş bir kültürel görüşe sahip olan öğrenciler yeni veya eskiden kalma her çeşit toplumsal baskı biçimlerine kesin olarak karşı çıkarlar ve kapitalist sisteme karşı politik mücadele için beklenmedik protesto eylemlerinden çabucak kapitalist sisteme karşı olan, politik bir mücadeleye dönüştürebilmeğe yeteneklidirler. Bir kaide olarak, öğrenciler büyük eylemsellik ve radikalizm gösterirler ve tüm olarak onların protestoları daha açık olarak, bu protestonun aydınların hareketinin içinde bir olay olmaktan çok, geniş çalışan aydın kitlelerini kapitalizme karşı bir güç şekline dönüştürme eylemini ifade eder. Yetişkin aydınların anti-kapitalist hisleri kapitalist emek organizasyonuna bağımlılıkları, şahsi kariyer çıkarları nedeniyle azalmıştır. Böylece henüz toplumda ve üretimde belirli bir yerleri olmayan öğrenciler bu faktörlerin etkisinden daha az etkilenirler.

Bununla birlikte öğrencilerin durumundaki bu özellik çoğunlukla onların politik tezahürlerinin zayıflığının zaman zaman ciddi, önemli kaynağı yarattığını kanıtlar. Sosyal bağlardan ve zorunluluklardan uzak olmaları sorumsuzluğa ve daha sonra öğrenci hareketinde solcu eğilimlerin yoğunlaşmasına öncülük eden hiç bir yapıcı politik hedef taşımaksızın, varlığını sürdüren topluma karşı basit olarak olumsuz bir isyan haline yol açar.

Bu hareketin tüm sınırlarıyla kesin bir tanımını yapmak çok güçtür. Çünkü çok karışıktır, basit değildir. Hala oluşma sürecindedir ve henüz, ortak örgütsel biçim, ortak ideolojik ve politik öğreti (ilke) oluşmamıştır.

Burjuvazi çalışan insanların devrimci mücadele tarihinden önemli bir ders çıkarmıştır. Bu tarih anarşistler ve diğer aşırı devrimciler gibi bir devrimci dalga üzerinde yüzen bu tür köpükten korkmama gerektiği gerçeğinde özünü bulur.

Anarşistlerin gösterdiği taktikler, yapma olarak kitleleri kendiliğinden mücadeleye sokacak türde durumları yaratmayı içermişti. Anarşistlere göre belli sayıdaki bu olaylar devrimi oluşturacaktı. Eğer bu türden taktikler bir derece de başarıya ulaşsa bile bu devrimcilik oynamaktan başka hiç bir şey olamazdı. Çünkü ortak bir programa dayanan geniş insan kitlelerinin eylem birliği devrimin zaferi için gereklidir.

Kaçınılmaz olarak öğrencilerin karşılaşacakları endişeli ve belirsiz gelecekleri ile birlikte onların önemli bir kısmının toplumsal yapısı aralarında İdeolojik-Politik dengesizliğe, teorik sorunların anlaşılmasında şaşırmaya ve kararsızlığa yol açar. Uygulamada tam bir devrimci pratik gereği ile bu düzeyde politik bilinçte olan bazı öğrencilerin bu tür solcu oportünist spekülasyonların etkisi altında kalmaları çok az bir ölçüde de olsa şaşırtıcı değildir.

Bu tür anarşist ve aşırı diğer örgütler, köklü sol öğrenci hareketinin özelliğini belirleyenler değillerdir. Bir çok ülkede tamamen politik ve ideolojik tereddütlerden arınmış olmamalarına rağmen tüm olarak, anti-kapitalist mücadelede öğrenci gençliğin çözümlesini hızlandırmakta hala önemli bir rol oynayan oldukça etken öğrenci örgütleri vardır.

Farklı ülkelerde «yeni sol» ulusal özelliklerine, koşullarına, politik mücadele geleneklerine, devrimci düzeye ve demokratik harekete bağlı olarak değişik örgütsel biçimlerde görülür.

Bu nedenle A.B.D. de 1960 larda kendilerini bağımsız bir biçimde, varlığını sürdüren politik güçler şeklinde açıklayan çok sayıda öğrenci örgütleri (şiddet kullanılmayan eylemler, öğrencilerin koordinasyon komitesi, demokratik bir toplum isteyen öğrenciler ve bunun gibi daha bir çok) harekete geçmişlerdi. Bu örgütler yüksek öğrenimin demokratikleştirilmesi, ırksal baskının yok edilmesi için gericiliğe, militarizme, silahlanma yarışına karşı ve Vietnam'da barış için kitlesel bir mücadele vermekte en aktif bir rol oynadılar ve oynamaktadırlar. Federal Alman Cumhuriyetinde, İskandinav ülkelerinde ve diğer bir kaç ülkede sosyal demokrat partilerle ittifak kurmuş olan öğrenci örgütlerinde (yeni sol) eğilimleri, önemli

ELERDE

bir tepki oldu. Bu, sosyal demokrasinin sağ kanat lideri tarafından geliştirilen, sınıf işbirliği politikasına gençliğin bir tepkisi idi. F.A.C. de «yeni sol» öğrenci örgütleri, toplumun politikleştirilmesinde kuvvetli bir etki yapmakda olan, sadece diğer bir kaç gençlik ve öğrenci örgütünün değil, aynı zamanda sosyal demokrat partinin, kendi politik eylemselliğini arttıran parlamentonun dışındaki muhalefetin, önemli bir kısmı olmuşlardır.

Tüm olarak «yeni sol» öğrenci hareketi, birkaç gelişme devresinden geçmiştir. İlk devrede onların hepsi bu veya şu ölçüde solcu kavramlara bağlandılar. Ve çalışan sınıfın politik ve profesyonel örgütlerine düşmanca bir davranış gösterdiler. Devrimci mücadele hegemonyasının öğrencilere ait olduğunu ve tüm «eski» sol kanat partilerine ters düştüğü gibi «yeni sol»un tek gerçek devrimci hareket olduğunu açıkladılar. Belirli yazarlar (G.M. Arcuse, L.B. Aksandall, D. Bloggs ve diğerlerinin) böylece sağlanan fırsatı hemen yakaladılar. Toplumun devrimsel aşamasında yön verici güç olarak, çalışan sınıfın rolünün önemini düşürmek ve hatta reddetmek girişiminde, proletarya diktatörlüğünü ve sınıf mücadelesi sorunlarından yakayı kurtaran kapitalizmin belirli özelliklerini eleştirmektedirler. «Yeni sol» da, kendi kavramlarının doğruluğunu gösterebilen sosyal temeller gördüler: Toplumun diğer bölümü olan bir düzeyde öğrencileri, modern kapitalizmin köklü aşamalarını gerçekleştirmeye yetenekli esas bir güç olarak isimlendirerek onları övmeye başladılar. Bu spekülasyonlar köklü sol öğrenci hareketlerini soyutlamak, onun demokratik ve anti-kapitalist yönlerini cansızlaştırmak için hesaplanmıştı. Gerekli olduğunda bu yazarlar, öğrencilerin politik olarak aktifleştirilmesini önlemenin mümkün olamadığını anlayan, birçok propagandacılar, sosyologlar ve burjuvalarla birleşmişlerdir ve bu yüzden içlerinde olan isyancı ruhu ve protestoyu reformize doğru yöneltmeye çalıştılar.

Liberal burjuvazide, köklü-sol öğrenci hareketinin gelişmesinde gözleyiciliğini sürdürmektedir. Burjuva liberalleri «yeni sol» istikametindeki öğrenci örgütlerini etkilemeye çalışmakta ve hatta onların sloganlarının bazılarını, sadece kapitalist sistemin gerekliliğini tehdit etmeyen sloganları, kendilerinin sloganları gibi kullanmaktadırlar. Bu şekilde, hareketten ayrılan eylemleri sürdürme durumunda olmak amacı ile genç radikallerin güvenini kazanmayı ümit etmektedirler. Eğer genç insanlar ayrılık içerisinde iseler ve uzun süreli bir program ve açık olarak belirlenmiş hedefleri olmadan savaşıyorlarsa burjuva liberalleri tehlikeli olmıyan gençlik ayakalanmasından en fazla çıkarı sağlarlar. Bu amaçla onlar (örneğin K. Keniston) «programda değil, süreçte yarar elde etme» ve her hangi bir değişmez gaye olmaksızın (devamlı hareket) gibi görüşleri genç radikaller arasında işlemeyi öne sürerler. Diğer burjuva liberalizm teorisyenleri daha da ileri gitmektedirler. Örneğin, Amerikan yazarları G. Simons ve B. Vinograd hareketsizliği, esas radikal bir durum olarak isimlendirerek öğütlerler. Onlar meseleyi koyarken bu tür bir durumun, varlığını sürdüren düzenin yok edilmesinde esaslandığını değil aynı zamanda bu düzene karşı çıkma düşüncesinin bile kötü olmadığına ihtimal vermektedir. Bu tür önerilerin, köklü sol öğrenci hareketini zayıflatmak ve yok etmek için hesaplanmıştır.

VİETNAM HALKI İLE DAYANIŞMA

Vietnam halkı ile dayanışma için ve savaşa karşı mücadelede, bu hareketin üyelerin aktif olarak çözülmesi, öğrencilerin politik olarak gelişmesinde eşsiz bir rol oynamıştır. Vietnam halkına karşı yapılan Amerikan istilası politik rezaletin ve emperyalizmin istilacı ve iğrenç özelliğini göstermiştir. Bu, gençliğin anti-emperyalist hislerinin kabarması için yegane bir katalizörü olmaya dönüşmüştür. Genç insanlar uluslararası proletarya ilkesine bağlı olan, sosyalist kampın desteğine dayanan küçük bir ulusun bile, Amerikan emperyalizminin yarattığı dünya jandarmasına dikkati çeken bir vuruşu yapmaya yetenekli olduğunu görebilirler. Vietnam halkı ile dayanışma sadece uluslararası demokratik gençlik ve öğrenci hareketindeki genel yükselişi arttırmamıştır aynı zamanda bir çok genç insanın savaş, sosyal adaletsizlik, sömürü, eşitsizlik, ulusal ve ırksal baskı, faşizm, gericilik ve militarizme öncülük eden koşulları etkisiz kılmalarına yardım etmiştir. Şimdi önemli ölçüde daha büyük güçler kapitalist sistemin iç kısımlarındaki bu sebepleri aramaya yönelmişlerdir.

«yeni sol» hareketin anti-emperyalist yönünün daha fazla aktifleştirilmesi ve yoğunlaştırılması ile, onun ilerici temsilcileri giderek daha fazla Marksizm-Leninizmin gerçeklerini aramaya başlamaktadırlar. Zaman zaman bilimsel sosyalizm durumuna geçiş süreci olanbaçlıdır. Bu öğrencilerin demokratik mücadele içine girdikleri özel koşullarla izah edilmektedir. Öğrenciler, sayısal olarak nüfusun büyük bir kısmını ve giderek artan bir kısmını oluştururlarken aynı zamanda ayrı bir sınıf değildirler. Sonuç olarak öğrenci kitlesi tüm olarak alındığında ortak ekonomik ve politik çıkarlara sahip değildirler.

Her zamankinden daha fazla sayıda öğrenci, çalışmalarını bazı türde işle birleştirmek zorunda kalsalar da, bu veya şu biçimde kapitalist sömürüye konu olsalar da, bu sömürü onlara belli ölçüde soyut bir şey olarak görünür. Aynı zamanda bu soyutluluğun da ötesini algılayarak öğrenciler üniversite ve kolejden mezun olduktan sonra neye dayanmaya mahkum olduklarını tahmin etmeye başlamaktadırlar. Bunun yanında gelecekteki yaşamlarının belirli özelliklerini daha okulda iken hissetmeye şimdiden başlamışlardır. Bu ilk önce, üniversite, tekellerin çıkarına eğitim-öğretim sürecinin uygulanması, kişisellik özgürlüğünün sınırlandırılması, yaratıcı kişisel gelişme olanaklarının sınırlandırılması v.s. gibi sorunları çözmek için hiç bir arzu göstermeyen toplumun, öğrencilere karşı olan ilgisiz davranışını içermektedir. Öğrenciler topluma yabancılaştıkları ve toplum tarafından gereksiz oldukları hissine kapılmaya başlarlar ve faydalı olmayı ve hizmet etmeyi arzularlar. Sonuç olarak bu yabancılaşma hissini yenmek için yollar bulmaya uğraşırlar. Tekelci devlet kapitalizminin egemen olduğu toplumda, yabancılaşma durumunun esas kaynağının tam bilincinde olmıyan öğrenci kendisinde yükselen protestoyu açığa vurur. «yeni sol»un ortaya çıkışı sırasında onun temsilcileri herşeyi sömürülen sınıfa değil de vazgeçmiş kişiye bağladılar.

Öğrencilerin akademik istekler adına, öğretimin demokratikleştirilmesi ve reform için tepkileri sürecinde bile öğrenciler, başarıya sadece halkın, özellikle işçilerin desteği ile ulaşılabileceğine inanma olanağını bulmuşlardı.

Son zamanlarda her zamankinden daha fazla sayıdaki «yeni sol» örgütleri, kapitalizme kesin eleştiriler yapmakta ve sosyalizmin onun yerini almasının gerekli olduğunu düşünmektedirler. Bu gelecekteki toplumun sınırları onlara oldukça müphem görünse de yeni toplum için mücadele bu veya şu şekilde çalışan sınıfla birleşmiştir. Böylece İngilterede 1968 de Devrimci sosyalist öğrenciler Federasyonu tarafından incelenerek hazırlanan manifesto ve programda devrimsel olarak emperyalizmin ve kapitalizmin defedilmesi ve çalışan insanların egemenliğinin kurulmasının gerekli olduğu açıklandı.

İŞÇİ GENÇLİK DAYANIŞMASI ZORUNLUDUR

Sanayi ülkelerinde devrimi başarmaya yeterli tek sosyal sınıfın, çalışan sınıf olduğu, bu arada öğrencilerin bu sınıfın müttefiki ve yeni devrimci hareketin yabancılaşmaz kısmı olduğu kendiliğinden vurgulanmıştır. Öncü devrimci güç olarak çalışan sınıfla, öğrenci ittifakı gereği görüşü, A.B.D. de de, sol radikal öğrenci hareketinde taraflar kazanmaktadır. 1969 Haziran ayında Şikago'da yapılan «demokratik bir toplum isteyen öğrenciler»in kongresinde öğrenci mücadelesinin çalışan sınıfın mücadelesi ile birleşmesi gerektiği belirtildi. «Demokratik bir toplum isteyen öğrenciler» kongresinde alınan karar da kendisini üretim araçlarının toplumsal mülkiyetini savunan sosyalist bir hareket olarak bildirdi ve Amerikan emperyalizminin karşı baskı altındaki halkların, ulusal kurtuluş mücadelelere tüm destek olacaklarını açıkladı ve açık olarak tüm anti-komünist biçimleri reddetti.

Yeni solcular arasında yayılan görüş, hizmet çerçevesinde memurları, işçileri, beyaz yakalı işçileri, üniversite eğitimi görmüş teknisyenler ve mühendisleri, özel bir sınıf olarak ayıran tezleri, onları sanayi işçilerinden ayırır, sadece şaşkınlık yaratırlar, onların sömürüldüklerini, kapitalist baskıya karşı mücadelede ortak birlik gerektiren, ortak çıkarlarını anlamalarını önleyen, milyonlarca işçi ve öğrencinin bölünmesini arttırır.

Yeni sol örgütlerin üyeleri, üniversitelerde öğrencilerin esas olarak kiralanmış işçi ordusunu tamamlamak amacı ile eğitildiklerine inanmaktadırlar. Bu nedenle kendilerini, kendilerine göre vasıflı işçiler olarak değerlendiren yüksek okul mezunlarını oluşturan görevler verilmiştir ve vasıflı, vasıfsız işçiler olarak kendi çıkarları için aynı örgütlerde birleşme gereğine varmışlardır.

Çalışan sınıfla olan direk bağ, yeni solcuların politik ve ideolojik olgunluğunu geliştirir ve teorik kavramlarını yeniden düzenlemelerini sağlar, soyutlama amacı ile çıkarılmış teorilere karşı çıkmalarını mümkün kılar ve Klasik Marksizm-Leninizm çalışmalarında daha derin bir araştırmaya başlamalarını sağlar.

Sadece ideolojik süreç değil, politik gelişme süreci ve modern demokratik gençlik hareketinin gelişme süreci de çok karışıktır. Esas olarak akademik özellik taşıyan belirli özel sorunların lehine olan eylemlerinin başlamasından sonra, mücadele sürecinde çeşitli öğrenci grupları ve örgütler tamamen modern kapitalizmden köklenen acil sorunların çözülmesi gereğini anlamışlardır.

Yeni solun belirli temsilcileri politik gelişmelerini durdurmuşlardır. Çünkü, kapitalist toplum çerçevesinde reform isteklerinden daha fazlasını geliştirmekte yetersiz olduklarını göstermişlerdir. Kapitalist sistemin değiştirilmesi için verilen mücadelede devrimci mevkileri tutmaya hazır değillerdir. Bu son zamanlarda bir kaç yeni sol örgütünde görülmüş olan ve zaman zaman burjuva propagandası tarafından tüm olarak hareketin zayıflaması ve gerilemesi olarak tanımlanan kaymalara ve anlaşmazlıklara zorunlu olarak yol açar. Bunun yanında bu bölünmenin daha ve titizlikle incelenmesi daha fazla gelişmiş kesimin politik aşırıcılara ve örgütsel karışıklıklara daha fazla uzlaşmayı arzu etmeyerek, ideolojik çeşitliliği reddederek ileriye doğru yeni bir devreye geçişi kanıtlamaktadır. Kapitalist toplumun köklü olarak değişmesini amaçlayan yollar için daha derin bir araştırma yapmaya uğraşmaktadırlar ve demokratik hareket ve tüm ortak devrimde gerekli yerlerini almaktadırlar.

ENFORMASYON BÜLTENİ
Sayı: 2 - 3/1971

Savaş ve Barış

ANNENİN, BABANIN, KARDEŞLERİNİN, ÇOCUKLARININ, TORUNLARININ, TÜM İNSANLIĞIN SAVAŞLAR GÖRMEDEN BARIŞ, ÖZGÜRLÜK VE MUTLULUK İÇERİSİNDE YAŞAMASINI İSTİYORSAN DÜNYA BARIŞI UĞRUNDA SAVAŞ!

Günümüzde dünya barışı uğrunda mücadele, devrimci hareketlerin mihenk taşlarından birini oluşturmaktadır.

Savaşlar, kapitalizmin, emperyalizmin ürünüdür. Saldırganlık ve yağma bu sistemin cibilliyetinde vardır. Nitekim, 1. ve 2. Dünya savaşları, emperyalizmin dünya pazarlarını paylaşma girişimleridir. Savaşlar, emperyalist kapitalist sistemin kendi bunalımlarını aşmak için baş vurduğu bir araçtır, bir yöntemdir.

Bu sistemin özünde yeni savaşlar çıkarmak özelliği bulunduğuna göre, emperyalist-kapitalist sistem varolduğu sürece savaşlar tehlikesi her zaman mevcut demektir. Ama bu demek değildir ki, emperyalist sistem olduğu sürece barış uğrunda mücadele edilmez. Aksine, emperyalist sistemin varolmasına rağmen dünya barışı uğrunda mücadele edilebilir ve kalıcı bir dünya barışı uğrunda ileri adımlar atılabilir. «Emperyalist sistem yıkılsın, nasıl olsa o zaman sağlam bir barış sağlanacaktır» diyen görüş veya en azından bu sonuca zorunlu olarak ulaşacak olan görüşler, biçimde çok parlak, çok keskin görünseler bile özünde kaderci, teslimiyetçi görüşlerdir. **Barış, uğrunda azimli ve sebatlı bir şekilde mücadele edilmesi gereken bir süreçtir.**

Günümüzde emperyalist sistem bunalımdan bunalıma koştuğu halde uzun bir süredir, istemesine rağmen bir dünya savaşını kundaklıyamamaktadır. Bu durumu nasıl açıklamak gerekir? Çünkü, özellikle içinde bulunduğumuz koşullarda savaş ve barışa karar verecek olan güç tek başına emperyalizm değildir. Emperyalizmin karşısında güçlü bir şekilde yeralan dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerin proletaryası, ulusal kurtuluş hareketleri ve barıştan yana tüm insanlığın dayanışması vardır.

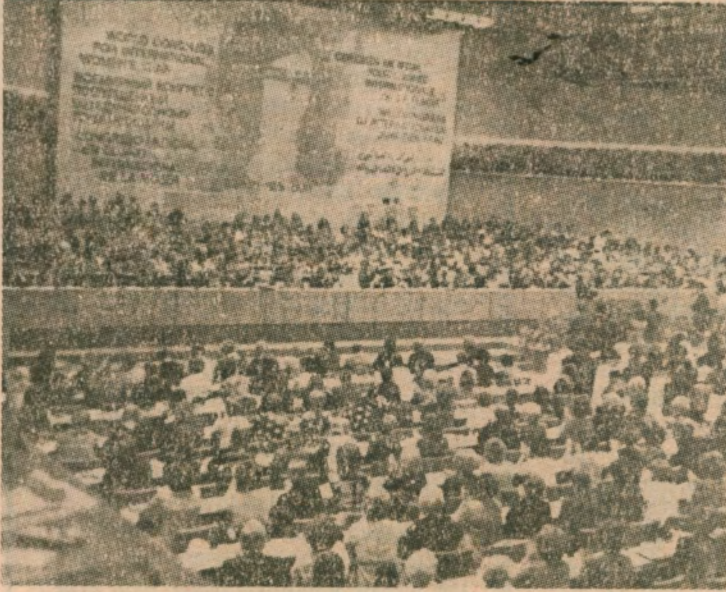
Bir dünya savaşını kundaklıyamamakla beraber, saldırgan emperyalist güçler, «bölgesel savaş»ları yaygınlaştırmaya çalışmaktadırlar. Fakat buralarda da sürekli olarak yenilmektedirler. Her yenilgiden sonra emperyalizmin hareket sahası daralmakta, bunalımları derinleşmektedir.

Sosyalistler savaştan yana değil, barıştan yanadırlar. Bu, ezilen ulusların silahlı veya silahsız bağımsızlık mücadelesi vermesine engel değildir, hele «ideolojik barış» hiç değildir. Ama bu sonuçlar, dünya savaşı konusunda «Ya savaş devrime yol açacaktır ya da devrim savaşı önliyecektir» diyen Çin yönetici kliğinin görüşünü hiç de haklı çıkarmaz. «Savaşlar devrimlerin anasıdır» diyen Troçki'nin bu tezinden kaynaklanan Maocuların görüşüne göre dünya devrimi dünya savaşına bağlıdır!

Saldırgan emperyalist güçler bir dünya savaşını kundakladıkları takdirde, bundan sosyalist hareketin yeni mevziler kazanarak çıkacağı doğrudur. Ama bu, «savaşlar olmadan devrimler olmaz» saplantısını beraberinde getirmemelidir. Bir dünya savaşına doğrudan bağlı olmadan devrimlerin olduğuna dünya tanıktır.

Revizyonist Çin yönetici kliği bu sakat görüşü bile devrimden yana oldukları için değil, halkın giderek artan hoşnutsuzluğunu bastırmak, halkı sürekli savaş psikozu içerisinde bulundurarak, ülke ekonomisini daha fazla askerileştirerek, yeni yeni sınır anlaşmazlıkları çıkararak kendi iç çelişkilerini gizlemek için ileri sürmektedirler. Maocuların çarpıtmak istemelerine rağmen, barış mücadelesinin sosyalizm mücadelesinden ayrılamıyacağı ilkesi, bugün devrimcilerin daha geniş bir kesimi tarafından kabul görmektedir.

Barış uğrunda mücadele, bugün kendisini en somut bir şekilde, kapitalizm ile sosyalizmin aynı gezegen üzerinde bulunması gerçeğinden kalkarak, barış içinde yanyana yaşama ilkesi biçiminde göstermektedir. Elbetteki emperyalist güçler bu ilkeyi kendi istekleri ile kabul edecek değildirler, çünkü sınıfsal konumlar buna elverişli değildir. Bu onlara dayatıldığı ölçüde, halkların bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinde yeni perspektifler açacak, bu olumlu gelişmeler dünya barışını daha sağlam temellere oturtacaktır.

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu 30 yaşında

Eşitlik, barış, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için mücadele eden Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu (DDKF), 1 Aralık 1975 tarihinde kuruluşunun 30. yıldönümünü kutlamıştır.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, faşist toplama kamplarında acı çekmiş olan kahraman kadınlar, 1 Aralık 1945'de Paris'de ilk Dünya Kadınlar Kongresinde biraraya gelerek DDKF'yi kurdular.

Emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı kadınların eşitlik, ilerleme ve barış için eylem birliğini amaçlıyan DDKF 30 yıldır bu uğurda sürekli bir savaş yürütmektedir. 20 Ekim - 24 Ekim 1975 tarihleri arasında Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de düzenlenen Dünya Kadınlar Kongresi, bu doğrultuda büyük ve önemli bir aşama olmuştur.

Bugün, 103 ülkeden 120 ulusal örgütün üye olduğu Federasyon, amaçları doğrultusunda bütün kadınları örgütlemeye çalışmakta ve milyonlarca kadınları temsil etmektedir.

Birleşmiş Milletler'de MAO'nun Delegeleri ile Gericiler Elele ...

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda, silahsızlanma, sömürgelerin kaldırılması, uluslararası sorunların barışçıl yollardan çözümlenmesi konusunda Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkelerin, bloksuz ülkelerin getirdikleri bir dizi öneri karşısında Mao'nun delegeleri en gerici emperyalist çevrelerle, azgın ırkçılarla, faşistlerle ortak olarak hareket etmişlerdir.

Örneğin, insanlığı yok edici silahların yapımının önlenmesi, silahlanma yarışının durdurulması için Sovyetler Birliği'nin yapmış olduğu öneriye Genel Kurul'da bulunan 144 ülkeden 112'si olumlu oy kullanırken Mao'nun delegeleri ABD, İsrail, bir takım NATO ülkeleri ile beraber olumsuz oy kullanmıştır. Kendileri, bu konularda olumlu hiç bir öneri getirmedikleri halde demokratik ülkelerin dayanışmasını kırılmaya çalışlıyor. Aslında bu oylama, Pekin'deki yönetici kliğin, üçüncü dünya ülkelerinin önderi olduğu konusundaki iddialarını da tuzla buz etmiştir.

Sudan Gençliği ile Dayanışma Günü

(Baştarafı 4. sayfada)

mesi ve demokratik halk cephesinin kurulması —diktatörlüğün yıkılması için—, tüm halktan yana güçleri demokratik bir hükümetin kurulması doğrultusunda verilen mücadelenin yoğunlaştırılması gerektiğini belirtir.

Ayrıca, Sudan demokratik öğrenci gençliği, Sudan halkının yanında, serbestçe örgütlenme, askeri ve polis kuvvetlerinin eğitime karışmamalarının sağlanması, halkın çıkarlarına ve isteklerine uygun eğitimin olması, tüm siyasi tutukluların serbest bırakılması, «Devletin Emniyeti» adlı faşist yasanın kaldırılması için mücadele eder.

Bu nedenle, Uluslararası Öğrenciler Birliği Sekretaryası, Sudan halkının ve öğrencilerinin demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesini tamamiyle desteklediğini belirterek, tüm ulusal ve uluslararası öğrenci kuruluşlarını, Sudan halkı ve öğrencileriyle yardım ve dayanışmalarını arttırmaları çağrısında bulundu.

ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİ BASKILARA KARŞI DİRENİYOR

PERTEVNİYAL LİSESİ

Aksaray'da Pertevniyal Lisesinin arka kısmında komandolar ilerici öğrencilere silahlı saldırıda bulunmuşlar ve dört ilerici öğrenciyi çeşitli yerlerinden yaralamışlardır. 10 dan fazla olduğu tesbit edilen faşist komandolar TÖB-DER şubesinden çıkmış olan öğrencilere önce sözle sataşmış sonra da üzerlerine ateş açmışlardır. Bu ateş sırasında üniversite öğrencisi Erdoğan Tatlov elinden, Ferhan Umruk kalçasından, İbrahim Yirik elinden ve Pernevniyal Lisesi öğrencisi Muzaffer Yıldız da omuzundan yaralanmışlardır.

MALATYA LİSESİ

Malatya'da 5 Aralık cuma günü Lisenin 3. katında faşist komandoların, ilerici öğrencilere saldırması sonucu başlayan kavgada, faşistler Kazım Göktaş adlı ilerici bir öğrenciyi binanın 3. kat penceresinden aşağı atmışlardır. Göktaş, kaldırıldığı Devlet Hastanesinde ölmüştür. Ayrıca İclal Hoşanlı, Hüseyin Hayta ve Ekrem Sarıkaya adlı öğrenciler de çatışma sırasında yaralanmışlardır. Öldürülen devrimci öğrencinin cenazesi binlerce öğrencinin ve emekçilerin katılması ile yığınsal bir mitinge dönüşmüş ve MC iktidarı lanetlenmiştir.

BAKIRKÖY LİSESİ

İstanbul'da Bakırköy Lisesi öğrencileri, çarşamba günü yapılan öğrenci temsilciliği seçiminin okul idaresi tarafından anti-demokratik bir uygulama ile kabul etmemesi üzerine dersleri boykot ederek, bir yürüyüş yapmışlardır. Öğrencilerin isteği ve okul idaresinin de kabul etmesi üzerine yapılan öğrenci temsilciliğine 4 aday katılmış ve sonuçların perşembe günü açıklanacağı bildirilmiştir. Ancak bu açıklamanın okul idaresi tarafından gerekçe gösterilmeden yapılmaması üzerine öğrenciler derslere girmemişlerdir. Bu arada öğrenciler Bakırköy Lisesinden Atatürk Anıtına kadar yürüyüş yapmışlar «Demokratik Lise», «hak verilmez alınır» sloganlarını söylemişlerdir. Polis, bu yürüyüşe katılan öğrencilerden biri kız 9 öğrenciyi yakalamıştır. Ayrıca karakolda polisten dayak yiyen bir öğrencinin kulağının patladığı öğrenilmiştir. Bakırköy Lisesinde öğrenciler, bütün baskılara rağmen boykot eylemini sürdürmekte direnmektedirler.

ANKARA TEVFİK FİKRET LİSESİ

Şemsettin Koral adındaki 15 yaşında bir öğrenci, ders kitabının üzerine «gamalı haç ve orak-çekiç» çizdiği gerekçesiyle okuldan atılmıştır. Irmak Hükümeti'nin Bakanlarından Bedri Rahmi Gürsoy'un eşi olan Tevfik Fikret Lisesi Müdiresi Ferihan Gürsoy, Şemsettin Koral'ın «Kendisine ait olmayan konulara ilgilenmesi nedeniyle okuldan atıldığını» söyleyerek, faşist yanlısı yapısını ortaya koymuştur.

"ORTAÖĞRETİM'de SIKIYÖNETİM,,

Bu başlığı bir İstanbul gazetesi atmıştı. Böyle bir başlığın atılmasına neden olan olay, 12 Kasım tarihli Resmi Gazete'de yeralan Ortaokullar ve Ortaöğretim Kurumları Disiplin Yönetmeliği'nin yayınlanmasıdır.

Disiplin yönetmeliği, öğrencilerin haklarını güvence altına alan değil, onların demokratik haklarını boğazlıyan hükümlerle dolu. Bu niteliği ile bir yönetmelik ancak Nazi Almanyasında, Mussolini İtalyasında, Franco İspanyasında yayınlanabilirdi. Türkiye'de yayınlanması ise MC iktidarına nasip oldu.

Örneğin, Disiplin Yönetmeliği'nin bir hükmü şöyle: «Öğrencilerin elinde bulunması uygun olmayan kitap, dergi vb. yayın araç ve gereçlerini okula getirmek ve arkadaşlarına göstermek veya vermek» disiplin olayı sayılır. Buradan çıkan sonuç şu: Okulda öğrencilerin okuyabileceği şeyin takdiri okul yöneticilerinin, son tahlilde iktidarın, onun Milli Eğitim Bakanı'nın insafına kalmış!..

Düşünelim ki, bir öğrenci okula Cumhuriyet, Yeni Ortam, Politika vb. ilerici gazetelerle geldi. Eğer okul yöneticileri sola düşman, gerici ise, öğrencinin bu gazeteleri okuması disiplin suçu konusu olabilecek. Orhan Kemal'in, Aziz Nesin'in, Yaşar Kemal'in, Bekir Yıldız'ın kitaplarını okuyan öğrenciler gerektiğinde okuldan atılabilecek!

Biz bu baylara bir tavsiyede bulunalım. Aslında bu cezalar da yetersiz! Eğer amacınız öğrencilerin ilerici fikirlerle tanışmasını engellemekse, yalnız okulda değil, evde, sokokta, otobüste, olabilecekleri her yerde ders kitapları dışında yayınlar okumasını yasaklayın! Ceza olarak da okuldan atmayı değil, idam cezasını koyun. Fakat içiniz yine rahat etmiyecektir. Çünkü sizlerde biliyorsunuz ki, dünyanın bütün cezalarını toplayıp yığsanız dahi, ilerici düşüncelerin yayılmasını önliyemiyeceksiniz. Tarihin akışını durdurabilecek «babayiğit» daha dünyaya gelmedi, gelmiyecektir de. Tarihin akışı, insanlığın ilerleyişi önündeki bütün engelleri silip süpürecektir. En kanlı, en koyu faşist rejimler, Hitler Almanyası, Mussolini İtalyası bunun en çarpıcı örnekleridir. O halde çırpınışınız boşunadır, birazcık daha fazla yaşamak içindir.

Büyük ozan Nazım Hikmet boşuna dememiş :

Bursada Havlucu Recebe,
Karabük fabrikasında Tesviyeci Hasana düşman,
Fakir köylü Hatçe kadına,
Irgat Süleymana düşman,
Sana düşman, bana düşman,
Düşünen insana düşman,
Vatan ki bu insanların evidir,
Sevgilim, onlar vatana düşman...

Faşizmin Tepesine Tek Bir Yumruk Gibi İnelim!

Halkımızın emperyalizme, faşizme karşı mücadelesinin ileri boyutlara ulaşmasından tedirgin olan gerici MC iktidarı, halkımızın ayrılmaz bir parçası olan ortaöğretim gençliğine karşı kudurgan saldırılarını iyice arttırdı. Son çıkan anti-demokratik Disiplin Yönetmeliği ve okullara karşı yöneltilen faşist saldırılar, bu baskı isterisinin somut örnekleri...

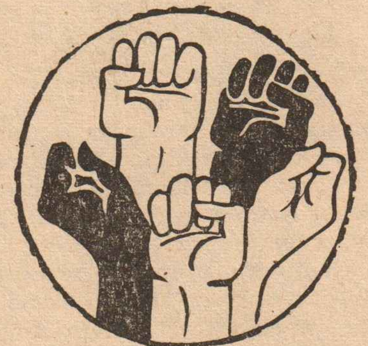
Günümüzde can çekişen emperyalizm ve onun işbirlikçi güçleri, işçi sınıfının kararlı mücadelesini bastırmak, öğrenci gençliğin işçi sınıfı ile elele olmasını engellemek için gizli, açık örgütleriyle provokasyonlara başvuruyor, hedef şaşırtmak istiyor.

Faşizm ne zaman tırmanma sürecine girse bu türden olguların ortaya çıktığını 12 Mart öncesi deneylerimizden biliyoruz. Örgütsüz sınıfın köle sınıf olduğunu bilen egemen güçler, yani parababaları, öğrenciler arasında sağlam bir örgüt kurulmasını, gençliğin tek bir demokratik dernek altında bulunmasını istemiyorlar. «Böl-parçala, yönet» taktiğine uygun olarak öğrenciler arasında kışkırtıcı ajanlar sokuyorlar, bozguncu seslerin boy vermesine göz yumuyorlar.

Tek bir demokratik örgüt dedik. Niçin? Tırmanan faşizme, tek bir yumruk halinde inebilmek, onu inine tıkabilmek için; gençliğin mücadelesini rayından çıkarmak isteyen, gençliğin işçi sınıfı ile dayanışmasını engellemek isteyen goşist (sol maceracı), troçkist, anarşist ve maocu sapık akımları hareket için de açığa çıkarmak, bilimsel doğruların bütünlüğü içinde, ustaların çizdiği yolda örgütlenmek için.

İşçi sınıfını motor güç kabul etmiyen maceracı, küçük burjuva etkenleri teşhir ve tecrid etmeliyiz. Devrimci mücadeleyi, tereyağdan kıl çekmek sanan goşist unsurlara karşı tavır almak; mücadelenin zorluklarını, ancak ve ancak işçi sınıfının partisinin denetiminde yürüyebileceğini anlatmamız, aksi tavırların burjuvazinin ekmeğine yağ sürmek olacağını belirtmemiz gerekir.

Gündemdeki sorun: Tırmanmakta olan faşizme karşı tek bir demokratik örgüt çatısı altında kararlı ve disiplinli uğraş vermek, bunun yanısıra ortaöğretim gençliğinin akademik, demokratik isteklerine acil çözüm yolları aramaktır.

TEK BİR DEMOKRATİK ÖRGÜT İÇİN GÖREV BAŞINA

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ

YEDİKULE LİSESİ Öğrencileri

★ GENÇLİK ve SANAT ★

sinematek

Sovyet Filmleri Haftası

Sinamatek Derneği, 10. kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlediği «SOVYET SİNEMA HAFTASI» sürmektedir. Sinamatek Derneği çıkarmış olduğu bir broşürle «Çağdaş Sovyet Sinaması ve edebiyat uyarlamaları» hakkında aşağıda kısaca değinmiş olduğumuz bilgileri sunmuştur: Sovyetler Birliği sineması, büyük edebiyat eserlerinin uygulamaları yönünden evrensel sinama tarihinde, çok özel ve saygıdeğer bir yere sahiptir. Maksim Gorki'den uyarladığı «ANA» ile Sinama sanatına bir başyapıt kazandıran Pudovlin'den büyük Shakespeare uyarlamaları ile şimdiden klasik ustalar katına yükselen çağdaşımız Kozintsev'e kadar bir çok Sovyet yönetmeni, ünlü edebiyat ürünlerini başarıyla beyaz perdeye yansıtmışlardır. Bu başarıda önemli rol oynıyan bir kaç öge üzerinde kısaca durmakta yarar görüyoruz. Sovyet edebiyat uyarlamalarında göze çarpan ilk özellik, kaynak esere bağlılıktır. Sinamanın bir eğitim aracı değil de bir eğlence endüstrisi olarak geliştiği ülkelerde, genellikle edebiyat eserlerinin geniş kapsamı daraltılır star sistemi nedeniyle bir kaç kişilik ön plana çıkarılır, zor bölümler, halkın sıkılacağı gerekçesiyle ayıklanır, seyircinin duygularına hitap etmediği ileri sürülen durumlar değiştirilir ve böylece bambaşka bir yapı çıkar karşımıza. Elbette bir film bir roman değildir. Roman olması istenemez. Ancak yapılan iş, sadece bir esinleme değilse, kaynak eserin özüne bağlılık, yalın bir saygı kuralıdır. İşte Sovyet Sinamasındaki roman uyarlamaları geleneğinin en belirgin özelliği bu bağlılık ve saygıdır. Yorum konusunda en çarpıcı örnek ise, Kozintsev'in Hamletidir. Bir çok Shakespeare uzmanının, bugüne kadar yapılmış en iyi Hamlet yorumu saydıkları filminde Kozintsev, eseri, bir gerçeklik ve toplum temeline oturtmayı başarmıştır. İşte bu noktada Sovyet sinamacılarının uyarlama konusundaki son bir özelliklerini daha belirtebiliriz. Bu yönetmenler ele aldıkları her eseri gerçek ve toplumsal altyapısı üzerinde kurmaya, gerçekliğin altını çizmeye önem vermişlerdir. Sinamatek'in 10. Kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlenen «Sovyet Sinama Haftası», dolayısıyla gösterilmekte olan, «Savaş ve Barış», «Kesik Başlı Süvari», «Hamlet» ve «Solaris» Filmleri büyük bir ilgi ile izlenmiştir.

tiyatro

Tiyatrolar üzerindeki baskılar artıyor

Ankara Valiliğinin bir yazısı ile, Ankara Sanat Tiyatrosu (AST) tarafından oynanan Gorkinin «ANA» adlı oyunu yasakladı. Geçenlerde, seyircilerin tiyatro salonunu doldurduğu ve perdenin açılacağı bir sırada, tiyatroya gelen polisler, valiliğin yazısını gösterdiler ve oyunun temsil edilemiyeceğini bildirdiler. Bunun üzerine, oyuncular, seyircinin önüne çıkarak, valiliğin yasaklama kararını okudular. Salonu dolduran seyirciler olaya tepki göstermişler ve sanatçıları alkışlayarak salonu terketmişlerdir. Ayrıca Tiyatro yazarları Ana'nın yasaklanmasını kınamışlardır.

Ayrıc TÖB-DER Adana Şubesi yararına İzmir Eylem Tiyatrosu Birliği tarafından sahneye konulan «Uyanış» adlı oyun sahneye konmadan önce, oyun sanatçılarından 8 kişi hakkında soruşturma açıldığı için eser oynatılmadı. Ankara'daki ANA oyununun yasaklanması biçimi ile benzerliği açısından olay ilginçtir ve gerici MC iktidarının sanattan nasıl korktuğunu apaçık göstermektedir.

/kitap

"Lenin Gençlik ve Günümüz Dünyası"

(Çev. Şükrü Salma, 190 Sahife, 15 TL.)

Konuk Yayınları'nın Ekim 1975'de yayınladığı bu kitap, 30 Haziran - 12 Temmuz 1969 tarihleri arasında Moskova'da düzenlenen «Uluslararası Gençlik Semineri» nde okunan bildirilerden oluşmaktadır.

Lenin'in devrim sürecinde gençliğin rolü ve görevleri üzerine görüşleri; Lenin'in proletarya enternasyonalizmi ilkeleri gençliğin barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme mücadelesi; Leninci örgütlenme ilkeleri ve Leninci Genç Komünistler Birliği'nin (Komsomol) etkinlikleri konularında dünya gençliği ve özellikle günümüz Türkiye gençliğine ışık tutan bu kitap; gençliğin sorunları, örgüt faaliyetleri, Leninci ilkeler ve bu ilkeler doğrultusunda gençlere düşen görevlerin ne olması gerektiğini göstermesinin yanısıra anarşizm, troçkizm, maoizm, goşizm gibi her türlü sapık akımların geçmişteki ve günümüzdeki temsilcilerine gereken yanıtı vermesi açısından da ayrı bir önem taşımaktadır.

Kitap bir bütün olarak, gençliğin yolunun işçi sınıfının yolu olduğu ve öğrenci hareketinin ancak işçi sınıfının önderliği altında sağlam bir zemine oturacağına işaret etmektedir. Bu açıdan öncelikle ele alınması gereken bir yapıttır.

Yılmaz'a Özgürlük!

Devrimci sinema sanatçısı Yılmaz Güney, gerici güçlerin hazırladığı bir oyun sonucu, aylardan beri haksız yere demir parmaklıklar arkasında tutulmaktadır. Mahkeme, «Adana Olayı» ile ilgisinin bulunmadığını kabul ettiği halde, bir türlü Yılmaz'ın serbest bırakılması yolunda karar vermemektedir. Oysa, duruşma günleri mahkeme salonlarını hıncahınç dolduran halkımız «YILMAZ'A ÖZGÜRLÜK!» diye haykırmakta, bir an önce serbest bırakılmasını istemektedir.

Ankara cezaevi'nde tutuklu bulunan Yılmaz Güney, Devlet Güvenlik Mahkemelerini protesto amacıyla geçenlerde «açlık grevi»ne başladı. Güney'in eylemine daha sonra Kırşehir ve Niğde cezaevlerinde bulunan siyasal tutuklular da katıldılar. Öte yandan Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği, Cumhurbaşkanına bir telgraf gönderirek, açlık grevi yapan tutukluların sağlıklarının korunmasını istedi.

Biz ilerici yurtsever gençler olarak siyasal tutukluların siyasal eylemini sonuna kadar destekliyoruz, bütün siyasal tutukluların serbest bırakılmalarını istiyoruz. Bu uğurda mücadele ediyoruz.

nazım hikmet köşesi

Vatan Haini

«Nazım Hikmet, vatan hainliğine devam ediyor halâ. Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz» dedi Hikmet.
«Nazım Hikmet, vatan hainliğine devam ediyor halâ.»
Bir Ankara gazetesinde çıktı bunlar, üç sütun üstüne, kapkara.
haykıran puntolarla,
bir Ankara gazetesinde, fotoğrafı yanında Amiral Vilyamsonun.
66 santimetre karede gülüyor, ağzı kulaklarında, Amerikan amirali.
Amerika bütçemize 120 milyon lira hibe etti, 120 milyon lira
«Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet.
Nazım Hikmet, vatan hainliğine devam ediyor halâ.»
Evet, vatan hainiyim, siz vatanperversiniz, siz yurtseversiniz ben yurt hainiyim, ben vatan hainiyim
Vatan çiftliklerinizse,
kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,
vatan, şose boylarında gebermekse açlıktan,
vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvranmaksa yazın.
fabrikalarımızda al kanımızı içmekse vatan,
vatan tırnaklarıysa ağalarınızın,
vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,
ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan,
vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,
vatan, kurtulmaksa kokmuş karanlığınızdan,
ben vatan hainiyim.
Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla :
Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor halâ.

Dostlar'da Özel Gösteriler

Dostlar Tiyatrosu, kültürel çalışmalarını şimdi de koro çalışmaları ile sürdürmektedir. Müzik yönetmeni ve eğitmeni Ruhi Su'nun yürüttüğü amatör koro, bir yönden halk müziği eğitimini sürdürürken toplu çalışmalarını sergiliyecek, Ruhi Su ile konserler verecektir.

Dostlar Tiyatro'su Aralık ayı Özel Gösteri Dizisi :

22 — Aralık PAZARTESİ (18,30) Açık Oturum TÜRKİYEDE OYUN YAZARLIĞI
23 — Aralık SALI (18,45) Film, ALEKSÂNDR NEVSKİ
28 — Aralık PAZAR (12,30) Film, ALEKSÂNDR NEVSKİ
28 — Aralık PAZAR (21,30) Konser, KÖROĞLU VE TÜRKÜLER RESİTALİ (RUHİ SU ve SÜMEYRA ÇAKIR)
30 — Aralık SALI (18,45) Film, YOLCU

Oyun Düzeni :
Ezenler, Ezilenler, Başkaldıranlar : Pazar (18,45) Pazartesi (21,30) Cuma (18,45)
Düşmanlar : Çarşamba (15,30) Cuma (21,30)
Kerem Gibi : Cumartesi (15,30)
Alpagut Olayı : Cumartesi (18,45 - 21,30)
YER: Dostlar Tiyatrosu. Samanyolu sokak No. 50 - ŞİŞLİ

İşçi Sınıfı Toplumsal

(Baştarafı 5. sayfada)

Burjuvazi 1970'de, işçi sınıfının kazanılmış sendikal-demokratik haklarına bir kez daha saldırmayı dener. Ama işçi sınıfının buna yanıtı hem sert ve hem de o denli büyük olur: 15-16 Haziran.

12 Martın o en karanlık günlerinde, kimileri için «yenilgi» sayılan o günlerde, işbirlikçi burjuvaziye ve onun faşist iktidarlarına karşı verilen mücadelenin ön saflarında yine işçi sınıfı yeralıyordu. Grev ve fiilî direnişleriyle mücadelenin sürmekte olduğunu dost - düşman herkese gösteriyordu.

İşçi sınıfının 100 yılı aşkın mücadele tarihi ve onun her alandaki örgütlü mücadelesi, pek çok yönden önem taşır. Bu uzun mücadele süreci, işçi sınıfını toplumsal hayatın temel direği haline getirmiş; bütün ulusal-demokratik hareketlerin geleceği ona sıkıca bağlanmıştır. Zira bugün ülkemizde ekonomik ve politik hayatın tümünü gittikçe keskinleşen emek-sermaye çelişmesi ve gittikçe hızlanan burjuvazi-proletarya mücadelesi» belirlemektedir. (Rozaliev)

Gençlik, işçi sınıfının uzun bir tarihi dönemi kapsayan sendikal-siyasal mücadelesinin ortaya koyduğu bu gerçeği herkesten daha çok bilmek ve kavramak zorundadır. Çünkü gençlik hareketi, diğer toplumsal hareketler gibi işçi sınıfının gelişen ve güçlenen mücadelesinin belirleyici etkileri üzerinde yükselmektedir. Gençlik, işçi sınıfının dışında, ayrı bir geleceğe sahip değildir. Bu nedenle, gençlik işçi sınıfına sonuna kadar güvenmek, onun yol göstericiliği altında kendi mücadelesini geliştirmek, ve onunla birleşmek zorundadır.

İşçi sınıfı hareketinin tarihini (sendikal ve siyasal mücadelenin iç içe örüldüğü bu tarihi) küçümseyen, en bayağı demagojilerle bu tarihe «revizyonizmin damgasını» vurduğunu ileri süren bir kısım çevreler son günlerde bozguncu eylemlerine yine hız vermiş bulunuyorlar. İşçi sınıfına, onun sendikal örgütlerine saldırarak hem işçi sınıfının birliğini parçalamak ve hem de gençlik kitlelerinde işçi sınıfına karşı güvensizlik yaratmak istiyorlar. Aslında işçi sınıfına yönelik bu tavır yeni değildir. Son tahlilde burjuva ideolojisinden kaynaklanan revizyonist akımlar, dün işçi sınıfının «objektif ve subjektif şartlarının» oluşmadığını, dolayısıyla devrimde «fiili öncülük» edemiyeceğini iddia ediyorlardı. Devrimde işçi sınıfının öncülüğünü «ideolojik öncülük» ile sınırlayarak, kendi küçük-burjuva, anarşist çıkışlarına «teorik temeller» hazırlanmaya çalışılıyordu. Ama artık işçi sınıfının objektif-subjektif koşullarını tartışmak kolay olmuyor. Bugün varılmış olan noktada artık başka şeyler ileri sürmek zorunda kalıyorlar. Ama ideolojik öz aynıdır. «Güçlü bir işçi sınıfı hareketinin bulunmayışı», «revizyonizmin belirleyici olduğu solun 50 yıllık» geçmişi v.s. gibi çarpık tezlerle bu kez işçi sınıfının tarihine dil uzatılıyor. Gençliğin «sol içinde dinamik bir unsur» oluşturduğu ve «devrimci gençlik hareketinin yükselişi» ile mücadelenin geliştiği iddia ediliyor.

İşçi sınıfının ve «sol» hareketin tarihi burjuvaziye olduğu kadar, sağ ve sol revizyonizme karşı mücadelenin tarihidir de... Ama bu tarih içinde belirleyici olan revizyonizm değil, bilimsel sosyalizmdir; sol hareketin «dinamik gücü» ise her zaman işçi sınıfı olmuştur.

İşçi sınıfına güvensizlik her ülkede, her zaman revizyonizmin değişmez karakteri olarak süregelmiştir. Revizyonizmin geleneksel yöntemlerinden biri de işçi sınıfına karşı gençlik kitlelerini çıkarmaktır. Ülkemizdeki bütün ters akımlar (mao'culuk, troçkizm, anarşizm) aynı yönteme başvuruyorlar; gençlik hareketini işçi sınıfından, «gerçek dostlarından» koparmak için ellerinden gelen her türlü çabayı sarfediyorlar. Ama vardıkları nokta, onlar için hiç te parlak değildir.

İlerici-demokratik gençlik hareketi, revizyonizmin bu geleneksel yöntemlerine, bozgunculuğa karşı sürekli mücadele edecektir. Gençlik, işçi sınıfına, onun devrimci geleneklerine sıkıca sarılacak, işçi sınıfıyla birlikte ulusal özgürlük, demokrasi ve sosyalizm yolunda hiç sapmadan ilerleyecektir.

Türkiye Gençliğinden Haberler

DEMOKRATİK DERNEKLER BASILIYOR

Son günlerde faşist çeteler polisle işbirliği halinde demokratik dernekleri zorbaca basmaya hız vermişlerdir. Halkçı Devrimci Gençlik Derneği'nin Ceyhan Şube'si ve Gültepe Devrimci Halk Derneği'ni basan faşistler bütün eşyaları tahrip etmişlerdir. Demokratik derneklerin yöneticileri yaptıkları açıklamada, baskılar karşısında yılmayacaklarını açıklamışlardır.

TÖD

Tüm Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı Prof. Cevat Geray, Adalet Bakanı'nın olaylarla ilgili demeciyle Anayasayı çiğnediğini belirtmiş. «Milli Birliği sağlamak amacıyla iş başına geldiğini iddia eden Milliyetçi Cephe İktidarı bölücülük yapara kiç kavga tohumları atmaktadır» demiştir. Olayların bir gençlik yada üniversite olayı olmadığını belirten Prof. Cevat Geray üniversite öğretim üyelerini ve öğrencileri maceracıların tahrikleri konusunda oyuna gelmemek için uyarmıştır.

BURDUR

Geçtiğimiz haftalarda «Burdur İlerici Kültür ve Dayanışma Derneği» gece yarısı saat 01,00 sıralarında, dernek başkanı Mehmet Öztürk evinden alınarak polis tarafından aranmıştır. Hiç bir suç unsuru bulunamamış, buna rağmen derneğin faaliyetleri durdurulmuştur. Burdurlu İlerici Yurtseverler, tüm yurt çapında uygulanan faşizan baskıların bir görüntüsü olan bu olayın kendilerini halkın mücadelesinden alıkoyamayacağını belirtmişlerdir.

141 - 142

(Baştarafı 1. sayfada)

arasındaki eylem birliği için somut, ileri bir adım olmaktadır.

Faşist Mussolini İtalyasından siyasal sistemimize aktarılan bu gerici maddeler, ilerici gençliğin de özgürce örgütlenmesinin önündeki en büyük bir engeldir. Bu maddelerin kaldırılması için bütün demokratik güçlerle elele vermeliyiz.

Dökülen kanların hesabı

(Baştarafı 1. sayfada)

berler olarak karşılıyabilir. Fakat mesele bu kadar basit olmamalıdır.

Özellikle bu iki olay birbirlerine benzerlikleri açısından ilginçtir. Kanlı saldırılar çok planlı, profesyonel bir biçimde düzenlenmiştir. Bu, olayların arkasında yer alan güçlerin emperyalizm, onun işbirlikçileri CİA ve onun Türkiye'deki uzantısı olduğunu apaçık ortaya sermiştir.

Ülkemizde özellikle son yıllarda gelenekleşen bir şey vardır: Öldürülen arkadaşlarının cenaze törenine gelen binlerce gencin katılması ile bu törenler yığınsal bir niteliğe bürünmektedir. Gerici egemen güçleri korkutan bu gelişimdir. İşte bunun için Cezmi Yılmaz'ın cenaze töreninde binlerce ilericinin üzerine polisi sürdüler. Hareketi parçalamaya çalıştılar ve bunda başarı da sağladılar.

Cenaze törenini düzenliyenlerin yetersiz organizasyonu, provokasyonlara, tertiplere açık bir kapı bırakmakla beraber goşistlerin kitle hareketlerini dağıtıcı davranışlarda bulunması da yığınsal çıkışlarda son zamanda beliren gerilemeyi ortaya çıkarmıştır. Fakat bu durum geçicidir.

Türkiye'de işbirlikçi burjuvazi, gerici güçler her zaman ilerici, demokratik, yurtsever gençlere kanlı saldırılar düzenlemişlerdir. Bu yeni değildir. Nitekim onbinler bunun için haykırıyorlar meydanlarda «Katil İktidar» diye... Bazı çevreler ise, «kaatilleri bulduk» veya «kaatilleri bulacağız» diye Mayk Hammer'vari haberler yayıyorlar. Bilgisizlikten, deneysizlikten değilse eğer, bu tür haberlerin dikkatleri başka noktaya çekeceğini hatırlatmak isteriz. Türkiye işçi sınıfı hareketi tarihi içerisinde öldürülen sosyalistlerin, ilericilerin katili işbirlikçi burjuvazidir, gerici güçlerdir. Elbette işçi sınıfı ve emekçi halk, dökülen bu kanların bir gün hesabını soracaktır.

başyazı

(Baştarafı 1. sayfada)

yalnızca ilerici gençlik hareketinin ezilmesiyle sınırlı olmayıp, bütün ilerici-demokratik güçlere karşı genel bir saldırı için gerekli ortamın yaratılmasını da hedefliyordu. Son olaylar esnasında halk düşmanı MC iktidarının, demokratik hak ve özgürlükleri yok edecek yeni yasal düzenlemelerden söz etmesi, Grev ve Sendikalar Kanunu'nda değişiklik önerilerinin ortaya atılması, sıkıyönetim ilan edilmek istenmesi, kuşkusuz bir rastlantı değildi. Gençliğe yöneltilen saldırılar, esas olarak işçi ve emekçi sınıfların ulusal özgürlük mücadelesini boğmayı amaçlamaktadır.

Oyun bu denli açıktır. Ve şu da bir gerçektir ki, faşist saldırılara karşı gençlik ne kadar örgütlü ve disiplinli bir mücadele içerisinde olursa olsun, tek başına kendisini savunabilmesi olanaksızdır. Gençlik, faşist saldırıları ancak tüm ilerici güç ve kuruluşların yakın desteği ve etkin yardımlarıyla püskürtebilir. İşbirlikçi burjuvazinin özellikle öğrenci gençlik kitleleri üzerinden geliştirmek istediği provokasyonlar, ancak bu koşulla önlenebilir.

Demokratik gençlik hareketi için temel sorun, kuşkusuz en geniş gençlik çevrelerini, anti-faşist, anti-emperya list bütün gençliği örgütlü ve disiplinli bir güç olarak mücadeleye çekebilmektir. Bu sorun, bir yanıyla örgütsel birliği ve diğer yanıyla da çeşitli gençlik çevrelerinin eylem birliğini içermektedir. Her iki nokta, ilerici-demokratik gençlik hareketinin önünde duran en güncel görevlerdir.

Gençlik hareketinin genel çıkarları, sosyalist gençlerle demokratik-sol gençlerin eylem birliğini zorunlu kılıyor. Bugün faşist komando sürülerinin saldırıları yalnızca sosyalist gençliğe yönelik değildir. Faşist saldırılar aynı zamanda demokratik sol hareketi, CHP'li gençleri de hedef alıyor. Her türlü ilerici-demokratik düşünce ve örgütün amansız düşmanı olan faşizmin demokratik sol gençliğe saldırması doğal bir şeydir. Zira faşizm, önündeki bütün demokratik engelleri yok etmek zorundadır.

Sosyalist ve demokratik sol gençler, anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelenin ortak platformunda bütün güçlerini birleştirmelidirler. Pek çok somut olay, anti-faşist eylemlerin pratiği, bu birliğin kolayca gerçekleşebileceğini gösteriyor. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede, sosyalist ve demokratik sol gençliğin eylem birliği, bütün bir gençlik hareketine olduğu kadar, genel demokratik harekete de güç katacaktır.

Dünya Gençlik Festivalleri

(Baştarafı 12. sayfada)

9. FESTİVAL

(Sofya 28.7 — 6.8.1968)

Bulgaristan'da düzenlenen 9. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne binlerce gençlik temsilcisi katıldı. Bu festivalde, Amerikan emperyalizminin barbarlıklarına, katliamlara karşı savaş saflarını sıklaştıran ilerici dünya gençliği, Vietnam halkı ile dayanışmasını gösterdi. 5000'den fazla delege gönüllü çalışma gruplarında çalışarak, kazançlarını Vietnam halkına gönderdiler.

10. FESTİVAL

(Doğu Berlin 28.7 — 5.8.1973)

«Anti - emperyalist dayanışma, barış ve dostluk uğrunda ileri.» ana sloganı altında yapılan 10. festivale dünyadaki yüzmilyonlarca genci temsil eden binlerce genç katıldı. Bu festivalin doruğunu Vietnam, Kamboçya, Laos, Filistin, Portekiz, Şili, İspanya halkları ile dayanışma oluşturuyordu. Festival'e, ABD'nin ünlü kadın militanlarından Angela Deyvis onur konuğu olarak katılıyordu.

Fas Öğrencilerinin

(Baştarafı 4. sayfada)

ki Fas'lı işçilerin mücadelelerinin desteklenmesi,

6) Sahra halkının, İspanya faşistlerine ve tüm emperyalist güçlerin planlarına karşı mücadelesinin desteklenmesi için aktif çalışma gerekir.

DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALLERİ

1947 yılından beri geleneksel olarak yapılan Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleri dünya çapında gençliğin anti - emperyalist, anti - faşist forumları niteliğine dönüşmüştür. Bu niteliği ile festivaller dünya gençliğinin eylem birliğinin sağlanmasında daima yeni bir aşamayı oluştururlar.

1. FESTİVAL
(Prag 20.7 — 17.8.1947)

Prag'da yapılan ilk festival, tüm ülkelerin gençliğinin, savaşta güçlenen dayanışma ve birliğinin, anti - emperyalist, anti - faşist ve barış için savaşının somut bir gösterisi oldu. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun sınırlar aşan, okyanusları geçen ve barışı, dostluğu, dayanışmayı dile getiren marşı kulakları ilk kez Prag'da çınlattı. Festival'de gençler, Alman faşistlerinin yapmış oldukları tahribatı ortadan kaldırmak için gönüllü olarak katıldılar. 72 ülkeden 17.000 delege genç, 200.000 Prag'lı genç ile birlikte kapanış toplantısında meydanı dolduruyordu.

2. FESTİVAL
(Budapeşte 14.8 — 28.8.1949)

«Gençlik birleş! Sürekli bir barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve halkların mutluluğu için ileri!» sloganı altında yapılan 2. Festival'e dünyanın 82 ülkesinden 10.400 temsilci Macaristan'ın başkentinde toplandı. Gösterilere 200.000 Macar genci de katıldı. Ünlü sanatçı ve barış savaşçısı Paul Robertson verdiği konserin tüm gelirini, sömürge ülkelerden gelen gençlerin yolculuk giderlerine ayırdı.

3. FESTİVAL
(Berlin 5.8. — 19.8.1951)

3. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, dünya ilerici gençliğinin birlik ve dayanışmasını pekiştirecek biçimde geçti. Festival için Berlin'e 104 ülkeden 26.000 gençlik temsilcisi katıldı. Ayrıca Demokratik Alman Cumhuriyeti gençleri ülkenin her yanından başkente akın ettiler. «Halklar arasında dostluk.» ana sloganı altında yapılan festival, Karl Liebknecht'in 80. doğum yıldönümüne rastladığı için özel bir önem taşıyordu. Festivale Fransız barış savaşçısı Raimonde Dien'de katıldı.

4. FESTİVAL
(Bükreş 2.8 — 16.8.1953)

Romanya'da yapılan 4. Festival, Amerikan emperyalizminin Kore halkına açtığı savaşa karşı, dünya barış hareketinin zaferi ile kutlandı. Dünya ilerici ve demokrat gençliği bu zafer için mücadele eden en önemli güçlerden biriydi. Festival'e katılan 111 ülkeden 30.000 temsilci kapanış bildirisinde şöyle haykırıyorlardı hep bir ağızdan: «Mutluluğa özlemimiz büyüktür. Bize iyi bir geleceğin yolunu açacak olan barış ve dostluğun zaferini istiyoruz.» Festival'de yapılan sanat yarışmalarına 32 ülkeden 3711 sanatçı katıldı. Barış savaşçısı, dünya halklarının ve halkımızın büyük ozanı NAZIM HİKMET festivalin onur konuğuydu.

5. FESTİVAL
(Varşova 31.7. — 14.8.1955)

«Barış ve halkların dostluğu» ana sloganı altında Polonya'da tüm dünyadan binlerce ilerici genç yer aldılar. Şenliklere çeşitli siyasal görüşlere sahip 520 gençlik, sendika, spor ve kültür örgütünden temsilciler katıldılar.

6. FESTİVAL
(Moskova 28.7 — 11.8.1957)

Dünya ilerici gençliğinin büyük bir kesimi ve anti - emperyalist, barış ve dostluk savaşının büyük gücü olan Sovyetler Birliği Gençlik örgütü Komsomol'un yürüttüğü 6. Festival Moskova'da toplandı. Bu festival, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşının en büyük gücü olan Sovyetler Birliği ile ilerici dünya gençliği arasındaki bağları güçlendirdi. Bu festivale 131 ülkeden 34.000 gençlik temsilcisi katıldılar. Bu temsilciler, 1000'den çok ulusal ve uluslararası örgütleri temsil ediyorlardı. Toplantı ve gösteriler çok muhteşem oldu.

7. FESTİVAL
(Viyana 24.7 — 4.8.1959)

Avusturya'da yapılan 7. Festival'de ilerici dünya gençliği, emperyalizmin savaş kışkırtmalarına, soğuk harbe karşı, barış ve dostluk ilkelerinin savunusunu yaptı. Bu festivalde ilerici dünya gençliği emperyalistlerin, gericilerin provokasyonlarına karşı da mücadele etti. Gerici güçlerin düzmece festival tertipleme çabalarını, 112 ülkenin gençleri dayanışma ile sonuçsuz bıraktılar, emperyalistler ve uşaklarına iyi bir ders verdiler. 1 Ağustos'da yapılan büyük yürüyüşe katılanlar atom silahlarına, silahlanmaya karşı çıkarak, barış içinde yanyana yaşama ilkesini dile getirdiler.

8. FESTİVAL
(Helsinki 29.7 — 6.8.1962)

137 ülkeden gelen gençlik temsilcilerinin katıldığı 8. Festival Finlandiya'da oldu. Bu festivale, UNESCO ve Birleşmiş Milletler temsilcileri gözlemci olarak ilk kez katıldılar. Festivalin doruğunu, kolonilerden gelen gençlik temsilcileriyle dayanışma oluşturuyordu. İlerici genç kuşaklar, Helsinki'de halklar arasında barış ve dostluğun yerleşmesi için çalıştılar.

«Devamı 11. sayfada»

11. DÜNYA GENÇLİK FESTİVALİ HAVANA'DA

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festival'i, anti-emperyalist güçlerin tüm dünyada yeni zaferler kazandığı, barış içinde yanyana yaşama sürecinin derinleştiği, bir zamanda yapılıyor. Barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için mücadele eden güçlerin başarıları, festival hareketinde yeni bir aşama olacaktır.

Uluslararası Öğrenciler Birliği ve Festival hareketinin diğer birlikleri tarafından 1973 yılında Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de düzenlenen 10. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, dünya gençliğinin anti-empeyalist dayanışma, barış ve ilerleme uğrundaki mücadelesine olumlu katkılar yaptı ve yeni ufuklar açtı. Türkiye gençliği de faşizm koşullarına rağmen bu festivale etkin bir biçimde katıldı, dünya gençliği ile dayanışmasını dile getirdi.

Dünya gençliğinin enternasyonal birliği ve dayanışmasında çok önemli bir rol oynayan geleneksel Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin 11. incisi, 1978 yılında Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak.

Festival hareketinin düzenleyicilerinden olan Uluslararası Öğrenciler Birliği, 11. Festival hazırlıklarıyla ilgili olarak şu çağrıyı yapmıştır: «Uluslararası öğrenci hareketi, Küba gençlik ve öğrencilerinin yanısıra, tüm Küba halkının uluslararası dayanışma, barış, toplumsal ilerleme ve dostluğa yaptığı sürekli katkıları derinden selamlar. UJC (Genç Komünistler Birliği) ve FEU (Üniversite Öğrencileri Federasyonu)'nun, 11. Festival'in başarısı için hiç bir özveriden kaçınmayacağına inancını belirtir.

Uluslararası Öğrenciler Birliği Sekreterliği, bir yandan 11. Festivalin hazırlık ve toplanmasında aktif rol oynamadaki kararlığını bir kez daha belirtirken öte yandan tüm dünyadaki öğrenci örgütlerini, Küba gençliğinin ve öğrencilerinin girişimlerini desteklemeye çağırır ve 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin, Festival hareketinin yüce amaçlarını gerçekleştirmeye uyumlu bir eylemle yardım eden değişik siyasal ve ideolojik görüşlere sahip, bütün kıtalardan gençliğin ve öğrencilerin yaygın ve geniş bir gösterisi olmasını diler.»

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No: 33 - 35 / 11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtımı : FUAT BÜTE / Anadolu Dağıtımı : İST - DA / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi - Baskı : Başaran Matbaası Tlf : 26 43 09 Son Baskı Tarihi : 20/Aralık/1975